Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2024/3011

18.12.2024

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2024/3011 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Νοεμβρίου 2024

σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 82 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχεία β) και δ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Ένωση έχει θέσει ως στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(2) Το πρόγραμμα της Χάγης: ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση [3] καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν τις δυνατότητες ανάληψης της δίωξης από ένα κράτος μέλος σε περιπτώσεις διασυνοριακών πολυμερών υποθέσεων, με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ποινικών διώξεων με ταυτόχρονη κατοχύρωση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(3) Το πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων [4] καλεί για μια πράξη που να προβλέπει δυνατότητα διαβίβασης των ποινικών διαδικασιών σε άλλα κράτη μέλη.

(4) Απαιτείται περαιτέρω ανάπτυξη της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματική και ορθή απονομή της ποινικής δικαιοσύνης εντός του κοινού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, και να διασφαλιστεί ότι το ποινικό αδίκημα ερευνάται ή διώκεται από το πλέον κατάλληλο κράτος μέλος. Ειδικότερα, οι κοινοί κανόνες για τα κράτη μέλη όσον αφορά τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών θα μπορούσαν να συμβάλουν στην αποφυγή περιττών παράλληλων ποινικών διαδικασιών σε διαφορετικά κράτη μέλη αναφορικά με τα ίδια πραγματικά περιστατικά και το ίδιο πρόσωπο, κάτι που θα μπορούσε να οδηγήσει σε παραβίαση της αρχής ne bis in idem. Τέτοιοι κοινοί κανόνες θα μπορούσαν επίσης να μειώσουν τον αριθμό των πολλαπλών ποινικών διαδικασιών για τα ίδια πραγματικά περιστατικά ή για το ίδιο πρόσωπο οι οποίες διεξάγονται σε διαφορετικά κράτη μέλη. Οι εν λόγω κοινοί κανόνες έχουν επίσης ως στόχο να διασφαλίσουν ότι δύναται να πραγματοποιηθεί η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, εάν η παράδοση προσώπου προκειμένου να του ασκηθεί ποινική δίωξη βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου [5], καθυστερεί ή απορρίπτεται για λόγους όπως η ύπαρξη παράλληλης ποινικής διαδικασίας που εκκρεμεί σε άλλο κράτος μέλος για το ίδιο ποινικό αδίκημα, ώστε να αποφευχθεί η ατιμωρησία του προσώπου που διώκεται ποινικά.

(5) Οι κοινοί κανόνες για τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών είναι επίσης αναγκαίοι για την αποτελεσματική καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, πράγμα ιδιαίτερα σημαντικό όσον αφορά τα εγκλήματα που διαπράττονται από εγκληματικές οργανώσεις, όπως το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, η παράνομη διακίνηση μεταναστών, η εμπορία ανθρώπων, η διακίνηση πυροβόλων όπλων, το περιβαλλοντικό έγκλημα, το κυβερνοέγκλημα ή η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Η ποινική δίωξη εγκληματικών οργανώσεων που δραστηριοποιούνται σε πλείονα κράτη μέλη ενδέχεται να δημιουργήσει μεγάλες δυσχέρειες στις εμπλεκόμενες αρχές. Η διαβίβαση ποινικών διαδικασιών αποτελεί σημαντικό εργαλείο που θα ενισχύσει την καταπολέμηση των εγκληματικών οργανώσεων οι οποίες δραστηριοποιούνται σε ολόκληρη την Ένωση.

[1] ΕΕ C, C/2023/869, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/oj.
[2] Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Απριλίου 2024 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 5ης Νοεμβρίου 2024.
[3] ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.
[4] ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 10.
[5] Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

(6) Για τη διασφάλιση αποδοτικής συνεργασίας μεταξύ αιτουσών αρχών και αρχών προς τις οποίες απευθύνεται το αίτημα όσον αφορά τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών, οι κανόνες για την εν λόγω διαβίβαση θα πρέπει να θεσπιστούν με νομικά δεσμευτική και άμεσα εφαρμοστέα πράξη της Ένωσης.

(7) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα αιτήματα διαβίβασης που υποβάλλονται στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών.

(8) Η απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([6]) αποσκοπεί στην αποφυγή παράλληλων ποινικών διαδικασιών σε διαφορετικά κράτη μέλη κατά του ίδιου προσώπου και για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, οι οποίες ενδέχεται να οδηγήσουν σε τελική κρίση στο πλαίσιο των εν λόγω διαδικασιών σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη. Η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο θεσπίζει, συνεπώς, διαδικασία απευθείας διαβουλεύσεων μεταξύ αρμόδιων αρχών των οικείων κρατών μελών με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας για μια αποτελεσματική λύση που θα αποσκοπεί στην αποφυγή των αρνητικών συνεπειών που απορρέουν από τις εν λόγω παράλληλες διαδικασίες και της σπατάλης χρόνου και πόρων που υφίστανται οι εν λόγω αρμόδιες αρχές. Εφόσον οι εν λόγω αρμόδιες αρχές αποφασίσουν, κατόπιν διαβουλεύσεων σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο, να συγκεντρώσουν τις διαδικασίες σε ένα κράτος μέλος μέσω της διαβίβασης ποινικών διαδικασιών, η διαβίβαση αυτή θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

(9) Άλλες νομικές πράξεις στον τομέα των ποινικών υποθέσεων, ιδίως εκείνες που σχετίζονται με συγκεκριμένα είδη εγκλημάτων, όπως η οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([7]) και οι αποφάσεις-πλαίσια 2002/475/ΔΕΥ ([8]) και 2008/841/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([9]), περιλαμβάνουν διατάξεις που αναφέρονται στους παράγοντες οι οποίοι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη με σκοπό τη συγκέντρωση των ποινικών διαδικασιών σε ένα και μόνο κράτος μέλος, σε περίπτωση που περισσότερα του ενός κράτη μέλη μπορούν να ασκήσουν νομίμως ποινική δίωξη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Εφόσον οι αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών αποφασίσουν, έπειτα από συνεργασία σύμφωνα με τις εν λόγω νομικές πράξεις, να συγκεντρώσουν τις ποινικές διαδικασίες σε ένα και μόνο κράτος μέλος μέσω της διαβίβασης ποινικών διαδικασιών, η διαβίβαση αυτή θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

(10) Έχουν εκδοθεί διάφορες νομικές πράξεις της Ένωσης σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε δικαστικές αποφάσεις και διαταγές σε ποινικές υποθέσεις, και ειδικότερα οι αποφάσεις-πλαίσια 2005/214/ΔΕΥ ([10]), 2008/909/ΔΕΥ ([11]) και 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([12]). Ο παρών κανονισμός συμπληρώνει τις εν λόγω αποφάσεις-πλαίσια και δεν θίγει την εφαρμογή τους.

(11) Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τις αυθόρμητες ανταλλαγές πληροφοριών που ρυθμίζονται από άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης.

(12) Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις αποφάσεις εκ νέου ανάθεσης, συγχώνευσης ή διαχωρισμού υποθέσεων σε σχέση με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει ασκήσει την αρμοδιότητά της σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου ([13]).

(13) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν τις αρμόδιες αρχές τους κατά τρόπο που να προάγει την αρχή της απευθείας επαφής μεταξύ των εν λόγω αρχών.

(14) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εφαρμογή του σε ολόκληρη την Ένωση, σε περίπτωση που η δομή των εσωτερικών νομικών συστημάτων των κρατών μελών με παραδόσεις κοινοδικαίου δεν επιτρέπει στα δικαστήρια και τους εισαγγελείς τους να λαμβάνουν μέτρα συμπληρωματικά της απόφασης αποδοχής ή άρνησης διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, άλλη αρχή, αρμόδια να λαμβάνει μέτρα στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, θα πρέπει να μπορεί να λαμβάνει τέτοια συμπληρωματικά μέτρα. Η συμμετοχή μιας τέτοιας αρμόδιας αρχής δεν θα πρέπει να προδικάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο την απόφαση, που πρόκειται να ληφθεί αποκλειστικά από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα, σχετικά με την αποδοχή ή την άρνηση διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, η οποία θα πρέπει, κατ' ανάγκη, να περιλαμβάνει την αξιολόγηση των λόγων άρνησης βάσει του παρόντος κανονισμού. Η συμμετοχή

([6]) Απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την πρόληψη και τον διακανονισμό συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 328 της 15.12.2009, σ. 42).

([7]) Οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της απόφασης 2005/671/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 31.3.2017, σ. 6).

([8]) Απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 164 της 22.6.2002, σ. 3).

([9]) Απόφαση-πλαίσιο 2008/841/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2008, για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος (ΕΕ L 300 της 11.11.2008, σ. 42).

([10]) Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών (ΕΕ L 76 της 22.3.2005, σ. 16).

([11]) Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 327 της 5.12.2008, σ. 27).

([12]) Απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ L 337 της 16.12.2008, σ. 102).

([13]) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 283 της 31.10.2017, σ. 1).

οποιασδήποτε άλλης αρμόδιας αρχής αποσκοπεί αποκλειστικά στη διευκόλυνση της εν λόγω λήψης αποφάσεων από δικαστικό όργανο και στην αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(15) Εφόσον κρίνεται αναγκαίο λόγω της δομής των εσωτερικών νομικών συστημάτων τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή αιτημάτων διαβίβασης ποινικών διαδικασιών, καθώς και για άλλη επίσημη αλληλογραφία σχετική με τα εν λόγω αιτήματα. Οι εν λόγω κεντρικές αρχές θα μπορούσαν επίσης να παρέχουν διοικητική υποστήριξη και να έχουν συντονιστικό και επικουρικό ρόλο, διευκολύνοντας και προωθώντας κατ' αυτόν τον τρόπο την αποδοχή των αιτημάτων για τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών.

(16) Ορισμένες νομικές πράξεις της Ένωσης απαιτούν ήδη από τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να θεμελιώσουν δικαιοδοσία για συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα, όπως αυτά που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2017/541 ή με την παραχάραξη και την κιβδηλεία του ευρώ σύμφωνα με την οδηγία 2014/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([14]), σε περιπτώσεις άρνησης της παράδοσης προσώπου.

(17) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι υπάρχει η δυνατότητα διαβίβασης ποινικών διαδικασιών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, όταν απαιτείται από τα συμφέροντα της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης και την αποτελεσματική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των υπόπτων, των κατηγορουμένων και των θυμάτων, όπως ορίζονται στο ενωσιακό δίκαιο, ο παρών κανονισμός πρέπει να προβλέπει δικαιοδοσία σε ειδικές περιπτώσεις ώστε το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να δύναται να ασκεί δικαιοδοσία για τα ποινικά αδικήματα στα οποία έχει εφαρμογή το εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να έχει δικαιοδοσία επί των ποινικών αδικημάτων για τα οποία ζητείται η διαβίβαση των ποινικών διαδικασιών, όποτε το εν λόγω κράτος μέλος θεωρείται ότι είναι το πλέον κατάλληλο να ασκήσει δίωξη για το επίμαχο ποινικό αδίκημα. Οι κανόνες περί δικαιοδοσίας που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα κράτη μέλη να θεσπίζουν εθνικά μέτρα για να διασφαλίζουν ότι μπορούν να ασκούν δικαιοδοσία στις ειδικές περιπτώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

(18) Πέρα από τη δικαιοδοσία που προβλέπεται ήδη από το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η δικαιοδοσία θα πρέπει να θεμελιώνεται βάσει συγκεκριμένων λόγων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, όταν το εν λόγω κράτος μέλος θεωρείται ότι είναι το πλέον κατάλληλο για την άσκηση δίωξης. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να έχει δικαιοδοσία σε περιπτώσεις κατά τις οποίες αρνείται να παραδώσει ύποπτο ή κατηγορούμενο για τον οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και ο οποίος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και είναι υπήκοος ή κάτοικος του εν λόγω κράτους, όταν η άρνηση αυτή βασίζεται στους συγκεκριμένους λόγους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Για παράδειγμα, η δικαιοδοσία θα πρέπει να θεμελιώνεται σε περίπτωση που απορρίπτεται η παράδοση βάσει του άρθρου 4 σημείο 7) στοιχείο β) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, το οποίο εφαρμόζεται σε περιπτώσεις όπου τα αδικήματα έχουν διαπραχθεί εκτός της επικράτειας του κράτους μέλους έκδοσης και το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιτρέπει τη δίωξη για τα ίδια αδικήματα όταν διαπράττονται εκτός της επικράτειάς του. Αυτός ο κανόνας θα μπορούσε να εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που ένα αδίκημα διαπράττεται στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας από υπηκόους άλλων κρατών μελών ή υπηκόους τρίτων χωρών και ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος είναι κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Αυτό είναι ιδιαίτερης σημασίας όσον αφορά τα σοβαρά εγκλήματα που παραβιάζουν θεμελιώδεις αξίες της διεθνούς κοινότητας, όπως τα εγκλήματα πολέμου ή η γενοκτονία, όπου ενδέχεται να προκύψει κίνδυνος ατιμωρησίας λόγω άρνησης εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βάσει του άρθρου 4 σημείο 7) στοιχείο β) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει επίσης να έχει δικαιοδοσία σε περίπτωση που το ποινικό αδίκημα παράγει τα αποτελέσματά του ή προκαλεί ζημία κυρίως στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Η ζημία θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη υπό την προϋπόθεση ότι αποτελεί ένα από τα στοιχεία της ειδικής υπόστασης του ποινικού αδικήματος, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει επίσης να έχει δικαιοδοσία όταν βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη ποινική διαδικασία εντός αυτού κατά του ίδιου υπόπτου ή κατηγορουμένου για άλλα πραγματικά περιστατικά, ώστε η συνολική εικαζόμενη εγκληματική συμπεριφορά του εν λόγω προσώπου να μπορεί να κριθεί στο πλαίσιο μίας και μόνης δικαιοδοσίας, ή όταν εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο εν λόγω κράτος κατά άλλων προσώπων για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά, η οποία μπορεί να είναι ιδιαίτερης σημασίας για τη συγκέντρωση της έρευνας και της ποινικής δίωξης μιας εγκληματικής οργάνωσης σε ένα κράτος μέλος. Και στις δύο περιπτώσεις, ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος στην ποινική διαδικασία που διαβιβάζεται θα πρέπει να είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

(19) Προκειμένου να εκπληρωθεί ο σκοπός του παρόντος κανονισμού και να αποφεύγονται συγκρούσεις δικαιοδοσίας, ιδίως όσον αφορά τα κράτη μέλη των οποίων τα νομικά συστήματα βασίζονται στην υποχρεωτική άσκηση δίωξης και εκείνα στα οποία προβλέπεται υποχρεωτική άσκηση δίωξης μόνο για ορισμένα ποινικά αδικήματα, το αιτούν κράτος, όταν ζητεί τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, θα πρέπει να μπορεί να παραιτείται από τη διαδικασία όσον αφορά τη δίωξη του συγκεκριμένου προσώπου για το ποινικό αδίκημα για το οποίο ζητείται η διαβίβαση. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός θα πρέπει

([14]) Οδηγία 2014/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την προστασία του ευρώ και άλλων νομισμάτων από την παραχάραξη και την κιβδηλεία μέσω του ποινικού δικαίου, και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2000/383/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 151 της 21.5.2014, σ. 1).

να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους να παραιτηθούν από την ποινική δίωξη, να αναστείλουν ή να παύσουν την ποινική διαδικασία που κινήθηκε ενώπιόν τους υπέρ του κράτους μέλους που προσδιορίστηκε ως το πλέον κατάλληλο για να ασκήσει ποινική δίωξη, ακόμα και όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι εν λόγω αρχές θα ήταν υποχρεωμένες να ασκήσουν ποινική δίωξη. Αυτή η δυνατότητα δεν θα πρέπει να θίγει τις διατάξεις σχετικά με τα αποτελέσματα της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας στο αιτούν κράτος που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

(20) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο «Χάρτης») και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

(21) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τα δικονομικά δικαιώματα όπως αυτά ορίζονται στον Χάρτη ή σε άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης, όπως οι οδηγίες 2010/64/ΕΕ ([15]), 2012/13/ΕΕ ([16]), 2013/48/ΕΕ ([17]), (ΕΕ) 2016/343 ([18]), (ΕΕ) 2016/800 ([19]) και (ΕΕ) 2016/1919 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([20]), για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από αυτές. Ειδικότερα, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι, κατά την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής διαδικασίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού, γίνονται σεβαστά τα εν λόγω δικαιώματα που προβλέπονται βάσει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου.

(22) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες των ευάλωτων προσώπων. Σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για ευάλωτα πρόσωπα που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών ([21]), ως ευάλωτοι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι θα πρέπει να θεωρούνται όλοι οι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι που δεν είναι σε θέση να κατανοούν ή να συμμετέχουν ουσιαστικά στη ποινική διαδικασία λόγω της ηλικίας, της διανοητικής ή σωματικής τους κατάστασης ή λόγω αναπηριών που ενδεχομένως έχουν.

(23) Ομοίως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται υπόψη τα δικονομικά δικαιώματα των υπόπτων και κατηγορουμένων που υπόκεινται σε προσωρινή κράτηση, συνεκτιμώντας, κατά περίπτωση, τη σύσταση (ΕΕ) 2023/681 της Επιτροπής ([22]).

(24) Η αιτούσα αρχή θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει διαβίβαση ποινικής διαδικασίας είτε με δική της πρωτοβουλία, κατόπιν ή όχι διαβουλεύσεων με την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, είτε έπειτα από πρόταση υπόπτου ή κατηγορουμένου ή θύματος. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να επιβάλει καμία υποχρέωση για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ή για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας. Κατά την εξέταση του κατά πόσον θα πρέπει να υποβληθεί αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να αξιολογεί εάν η εν λόγω διαβίβαση θα υπηρετούσε τον σκοπό της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, καθώς και αν είναι αναλογική και πρόσφορη για τους σκοπούς της σχετικής διαδικασίας. Η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να διενεργείται κατά περίπτωση, προκειμένου να προσδιορίζεται το κράτος μέλος που είναι το πλέον κατάλληλο για τη δίωξη του εν λόγω ποινικού αδικήματος.

(25) Κατά την αξιολόγηση του αν το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας είναι αιτιολογημένο, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη διάφορα κριτήρια, η προτεραιότητα και η σημασία των οποίων θα πρέπει να βασίζονται στα πραγματικά περιστατικά και στην ουσία κάθε συγκεκριμένης υπόθεσης. Όλοι οι σχετικοί παράγοντες θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προς το συμφέρον της δικαιοσύνης. Για παράδειγμα, όταν το ποινικό αδίκημα έχει διαπραχθεί εν όλω ή εν μέρει στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή όταν τα περισσότερα από τα αποτελέσματα ή σημαντικό μέρος της ζημίας που προκλήθηκαν από το ποινικό αδίκημα, εφόσον τα εν λόγω αποτελέσματα ή η εν λόγω ζημία αποτελούν μέρος των στοιχείων της ειδικής υπόστασης του ποινικού αδικήματος, επήλθαν στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, το εν λόγω κράτος θα πρέπει να δύναται να θεωρηθεί καταλληλότερο για να ασκήσει ποινική δίωξη, δεδομένου ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να συγκεντρωθούν, όπως καταθέσεις μαρτύρων και θυμάτων ή πραγματογνωμοσύνες, βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και, ως εκ τούτου, θα μπορούσαν να συλλεχθούν ευκολότερα, εάν η ποινική διαδικασία διαβιβαζόταν. Επιπλέον, η κίνηση μεταγενέστερων διαδικασιών αποζημίωσης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα διευκολυνόταν εάν η υποκείμενη διαδικασία

([15]) Οδηγία 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ L 280 της 26.10.2010, σ. 1).

([16]) Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142 της 1.6.2012, σ. 1).

([17]) Οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προξενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας (ΕΕ L 294 της 6.11.2013, σ. 1).

([18]) Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ L 65 της 11.3.2016, σ. 1).

([19]) Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 1).

([20]) Οδηγία (ΕΕ) 2016/1919 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με τη δικαστική αρωγή για υπόπτους και κατηγορουμένους στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και για καταζητούμενους σε διαδικασίες εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (ΕΕ L 297 της 4.11.2016, σ. 1).

([21]) ΕΕ C 378 της 24.12.2013, σ. 8.

([22]) Σύσταση (ΕΕ) 2023/681 της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα υπόπτων και κατηγορουμένων που υπόκεινται σε προσωρινή κράτηση και σχετικά με τις υλικές συνθήκες κράτησης (ΕΕ L 86 της 24.3.2023, σ. 44).

για τη θεμελίωση ποινικής ευθύνης διεξαγόταν επίσης στο ίδιο κράτος μέλος. Ομοίως, εάν τα περισσότερα αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας ενδέχεται να διευκολύνει τη συλλογή και, στη συνέχεια, το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

(26) Όταν ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι είναι υπήκοοι ή κάτοικοι του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας ενδέχεται να δικαιολογείται προκειμένου να διασφαλιστεί το δικαίωμα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να παρίσταται στη δίκη του, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2016/343. Ομοίως, όταν ένα ή περισσότερα από τα θύματα είναι υπήκοοι ή κάτοικοι του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας ενδέχεται να δικαιολογείται προκειμένου να παρασχεθεί στα θύματα η δυνατότητα να συμμετάσχουν ευχερέστερα στην ποινική διαδικασία και να εξεταστούν αποτελεσματικά ως μάρτυρες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Στις περιπτώσεις που η παράδοση υπόπτου ή κατηγορουμένου για τον οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης απορρίπτεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τους λόγους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, η διαβίβαση ενδέχεται επίσης να δικαιολογείται όταν το εν λόγω πρόσωπο βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα χωρίς να είναι υπήκοος ή κάτοικος του εν λόγω κράτους.

(27) Εναπόκειται στην αιτούσα αρχή να εκτιμήσει, βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρηθεί ότι ο ύποπτος, ο κατηγορούμενος ή το θύμα διαμένει στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Όταν οι διαθέσιμες πληροφορίες είναι περιορισμένες, η εκτίμηση αυτή θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο διαβουλεύσεων μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα προκειμένου να επιβεβαιωθεί η κατοικία του υπόπτου, του κατηγορούμενου ή του θύματος στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Για τον σκοπό αυτής της εκτίμησης, θα μπορούσαν να είναι κρίσιμες διάφορες αντικειμενικές περιστάσεις που θα μπορούσαν να υποδηλώνουν ότι το υπό κρίση πρόσωπο έχει εγκαταστήσει το σύνηθες κέντρο των συμφερόντων του σε συγκεκριμένο κράτος μέλος ή ότι προτίθεται να το πράξει. Θα μπορούσαν να συντρέχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο διαμένει στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ιδίως όταν το πρόσωπο είναι εγγεγραμμένο ως κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, με την κατοχή δελτίου ταυτότητας ή άδειας διαμονής ή με την εγγραφή σε επίσημο μητρώο διαμονής. Όταν το εν λόγω πρόσωπο δεν είναι εγγεγραμμένο στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η κατοικία θα μπορούσε να υποδηλώνεται από το γεγονός ότι το πρόσωπο αυτό εκδήλωσε την πρόθεση να εγκατασταθεί στο εν λόγω κράτος μέλος ή έχει αποκτήσει, έπειτα από σταθερή περίοδο παρουσίας στο εν λόγω κράτος μέλος, ορισμένους δεσμούς με αυτό, οι οποίοι είναι παρόμοιου βαθμού με εκείνους που προκύπτουν από την εγκαθίδρυση επίσημης κατοικίας στο εν λόγω κράτος μέλος. Προκειμένου να διαπιστωθεί εάν σε ορισμένη περίπτωση υπάρχουν επαρκείς δεσμοί μεταξύ του υπό κρίση προσώπου και του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, από τους οποίους προκύπτουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το εν λόγω πρόσωπο διαμένει στο κράτος μέλος αυτό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διάφοροι αντικειμενικοί παράγοντες που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του εν λόγω προσώπου, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται ειδικότερα η διάρκεια, η φύση και οι προϋποθέσεις της παρουσίας του εν λόγω προσώπου στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή οι οικογενειακοί ή οικονομικοί δεσμοί που έχει το πρόσωπο αυτό με το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Ένα καταχωρισμένο όχημα, ένας τραπεζικός λογαριασμός, το γεγονός ότι το πρόσωπο διέμενε αδιαλείπτως στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή άλλοι αντικειμενικοί παράγοντες θα μπορούσαν να είναι κρίσιμοι προκειμένου να διαπιστωθεί ότι συντρέχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρηθεί ότι το επίμαχο πρόσωπο διαμένει στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Μια σύντομη επίσκεψη, μια διαμονή για διακοπές, μεταξύ άλλων σε κατοικία διακοπών, ή παρόμοια διαμονή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα χωρίς περαιτέρω ουσιώδη δεσμό δεν αρκούν για τη θεμελίωση της κατοικίας στο εν λόγω κράτος μέλος.

(28) Η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας ενδέχεται επίσης να δικαιολογείται όταν εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή άλλα πραγματικά περιστατικά κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, ή όταν εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά κατά άλλων προσώπων, για παράδειγμα σε περιπτώσεις ποινικής δίωξης διασυνοριακών εγκληματικών οργανώσεων, όπου διαφορετικοί συγκατηγορούμενοι ενδέχεται να διώκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη. Επιπλέον, εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος εκτίει ή πρόκειται να εκτίσει στερητική της ελευθερίας ποινή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για άλλο ποινικό αδίκημα, η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας ενδέχεται να δικαιολογείται προκειμένου να διασφαλιστεί το δικαίωμα του καταδικασθέντος να παρίσταται στη δίκη για την οποία ζητείται η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, κατά την έκτιση της ποινής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Οι αιτούσες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν δεόντως κατά πόσον η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας θα μπορούσε να βελτιώσει τις προοπτικές κοινωνικής επανένταξης του επίμαχου προσώπου, εάν η ποινή επρόκειτο να εκτελεστεί στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Προς τον σκοπό αυτόν, θα μπορούσαν να λαμβάνονται υπόψη ο δεσμός του προσώπου με το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, το αν το εν λόγω πρόσωπο το θεωρεί ως τον τόπο της οικογένειάς του, καθώς και γλωσσικοί, πολιτιστικοί, κοινωνικοί, οικονομικοί ή άλλοι δεσμοί. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές συχνά καταλήγουν σε συμφωνίες σχετικά με τη συγκέντρωση των διαδικασιών με βάση τον προσδιορισμό της πλέον κατάλληλης δικαιοδοσίας. Οι συμφωνίες αυτές θα μπορούσαν να επιτευχθούν στο πλαίσιο συντονιστικών συνεδριάσεων του οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust), που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([23]), στο πλαίσιο διμερών ή πολυμερών συνεδριάσεων χωρίς την παρέμβαση της Eurojust ή κατόπιν διαβουλεύσεων δυνάμει της απόφασης-πλαισίου 2009/948/ΔΕΥ.

([23]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και την αντικατάσταση και την κατάργηση της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 138).

(29) Προτού εξετάσει το ενδεχόμενο διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας για τον μοναδικό λόγο ότι τα περισσότερα αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αιτούσα αρχή παροτρύνεται να λάβει υπόψη τη δυνατότητα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων από άλλα κράτη μέλη μέσω υφιστάμενων πράξεων αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων, όπως η οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([24]), για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από αυτή, και αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

(30) Οι ύποπτοι, οι κατηγορούμενοι ή τα θύματα θα πρέπει να μπορούν να προτείνουν τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας που τους αφορά σε άλλο κράτος μέλος. Οι ύποπτοι, οι κατηγορούμενοι ή τα θύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν τέτοια πρόταση στις αρμόδιες αρχές είτε του αιτούντος κράτους είτε του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, όταν θεωρούν ότι υπάρχουν λόγοι για τους οποίους η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας δικαιολογείται προς το συμφέρον της δικαιοσύνης. Για παράδειγμα, μια τέτοια πρόταση θα μπορούσε να υποβληθεί στο αιτούν κράτος από ύποπτο, κατηγορούμενο ή θύμα που γνωρίζει ότι εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή άλλα πραγματικά περιστατικά κατά του ίδιου υπόπτου ή κατηγορουμένου, ή για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά κατά άλλων προσώπων. Τέτοια πρόταση θα μπορούσε να υποβληθεί στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα όταν, για παράδειγμα, ένας ύποπτος, κατηγορούμενος ή θύμα είναι κάτοικος ή υπήκοος του εν λόγω κράτους ή γνωρίζει ότι έχει κινηθεί διαδικασία για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή άλλα πραγματικά περιστατικά που αφορούν τους ίδιους υπόπτους ή κατηγορουμένους. Μολονότι η πρόταση αυτή θα πρέπει να εξετάζεται και να καταγράφεται, δεν θα πρέπει να επιβάλλει καμία υποχρέωση στην αιτούσα αρχή ή στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να ζητήσει τη διαβίβαση ή να διαβιβάσει ποινική διαδικασία ή να προβεί σε διαβουλεύσεις με την αρχή άλλου κράτους μέλους προς τον σκοπό αυτόν. Εάν οποιαδήποτε από τις εν λόγω αρχές λάβει γνώση παράλληλης ποινικής διαδικασίας βάσει πρότασης για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας υποβληθείσας από ύποπτο, κατηγορούμενο ή θύμα, ή από δικηγόρο εξ ονόματός τους, υποχρεούται να διαβουλευτεί με την έτερη αρχή σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ.

(31) Η αιτούσα αρχή θα πρέπει να ενημερώνει το συντομότερο δυνατό τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο για την πρόθεση υποβολής αιτήματος για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας και να προβλέπει τη δυνατότητα του εν λόγω προσώπου να διατυπώνει τη γνώμη του, μεταξύ άλλων για πτυχές που αφορούν την αποκαταστατική δικαιοσύνη, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, ώστε οι αρχές να μπορούν να συνεκτιμήσουν τα έννομα συμφέροντα του εν λόγω προσώπου πριν από την υποβολή αιτήματος διαβίβασης. Είναι σημαντικό οι εν λόγω πληροφορίες να παρέχονται εγγράφως. Θα πρέπει να είναι επίσης δυνατό να παρέχονται οι πληροφορίες προφορικώς, υπό την προϋπόθεση ότι σημειώνεται το γεγονός ότι οι πληροφορίες παρασχέθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία καταγραφής που προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Θα πρέπει να είναι δυνατό να παρέχονται οι πληροφορίες με τη χρήση τυποποιημένων εντύπων. Όταν η αιτούσα αρχή το κρίνει αναγκαίο, για παράδειγμα λόγω της ηλικίας ή της σωματικής ή διανοητικής κατάστασης του επίμαχου υπόπτου ή κατηγορουμένου, η δυνατότητα διατύπωσης γνώμης θα πρέπει να παρέχεται στον νόμιμο εκπρόσωπο του εν λόγω προσώπου, εφόσον υπάρχει. Κατά την αξιολόγηση του έννομου συμφέροντος του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να ενημερωθεί για την πρόθεση υποβολής αιτήματος για τη διαβίβαση, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη διασφάλισης του εμπιστευτικού χαρακτήρα της έρευνας ή τον κίνδυνο να προκληθεί βλάβη στην έρευνα κατά του εν λόγω προσώπου, για παράδειγμα όταν αυτό είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση σημαντικού δημόσιου συμφέροντος, όπως σε περιπτώσεις στις οποίες οι συγκεκριμένες πληροφορίες θα μπορούσαν να βλάψουν μυστικές έρευνες σε εξέλιξη ή να βλάψουν σοβαρά την εθνική ασφάλεια του κράτους μέλους στο οποίο κινείται η ποινική διαδικασία. Όταν η αιτούσα αρχή αδυνατεί να εντοπίσει ή να έρθει σε επικοινωνία με τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο παρά την καταβολή εύλογων προσπαθειών, η υποχρέωση ενημέρωσης του εν λόγω προσώπου θα πρέπει να ισχύει από τη στιγμή που ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος μπορεί να εντοπιστεί ή να υπάρξει επικοινωνία μαζί του.

(32) Τα δικαιώματα των θυμάτων που ορίζονται στην οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([25]), συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ενημέρωσης, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι εμποδίζει τα κράτη μέλη να χορηγούν στα θύματα ευρύτερα δικαιώματα βάσει του εθνικού δικαίου από εκείνα που προβλέπονται στο δίκαιο της Ένωσης.

(33) Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με το αίτημα διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη τα έννομα συμφέροντα των θυμάτων, συμπεριλαμβανομένων της προστασίας τους και πτυχών που αφορούν την αποκαταστατική δικαιοσύνη, και θα πρέπει να αξιολογεί κατά πόσον η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας θα μπορούσε να αποβεί επιζήμια για την ικανότητα των θυμάτων να ασκήσουν αποτελεσματικά τα δικαιώματά τους στη σχετική ποινική διαδικασία. Η εν λόγω αξιολόγηση θα μπορούσε να περιλαμβάνει, για παράδειγμα, τη συνεκτίμηση της δυνατότητας και των δικονομικών ρυθμίσεων που έχουν στη διάθεσή τους τα θύματα για να καταθέσουν κατά τη διάρκεια της δίκης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν αυτό δεν είναι το κράτος μέλος στο οποίο διαμένουν. Επιπλέον, θα πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα των θυμάτων να λαμβάνουν και να προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία, για παράδειγμα από μάρτυρες και πραγματογνώμονες, προκειμένου να διεκδικούν αποζημίωση ή να απολαύουν προγραμμάτων προστασίας μαρτύρων ή προγραμμάτων αποκαταστατικής δικαιοσύνης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Τα

([24]) Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

([25]) Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 57).

δικαιώματα αποζημίωσης των θυμάτων δεν θα πρέπει να θίγονται από τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους κανόνες για την αποζημίωση και την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων στα θύματα στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών.

(34) Όταν είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι η προστασία που παρέχεται στο θύμα στο αιτούν κράτος συνεχίζεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, οι αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους θα πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο έκδοσης ευρωπαϊκής εντολής προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 606/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([26]) ή την οδηγία 2011/99/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([27]), για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από αυτή.

(35) Μόλις η αιτούσα αρχή προτίθεται να υποβάλει αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, θα πρέπει το συντομότερο δυνατό να ενημερώσει σχετικά τα θύματα τα οποία διαμένουν ή, στην περίπτωση νομικών προσώπων, τα οποία είναι εγκατεστημένα στο αιτούν κράτος, και τα οποία λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, όπως εφαρμόζεται στο εθνικό δίκαιο, ή, στην περίπτωση νομικών προσώπων, τα οποία λαμβάνουν τις εν λόγω πληροφορίες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η αιτούσα αρχή θα πρέπει να προβλέπει τη δυνατότητα των εν λόγω προσώπων να διατυπώσουν τη γνώμη τους, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, ώστε οι αρχές να είναι σε θέση να συνεκτιμήσουν τα έννομα συμφέροντά τους πριν από την υποβολή αιτήματος διαβίβασης. Είναι σημαντικό να παρέχονται οι εν λόγω πληροφορίες εγγράφως. Θα πρέπει να είναι επίσης δυνατό να παρέχονται οι πληροφορίες προφορικώς, υπό την προϋπόθεση ότι σημειώνεται το γεγονός ότι παρασχέθηκαν οι πληροφορίες σύμφωνα με τη διαδικασία καταγραφής που προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Θα πρέπει να είναι δυνατό να παρέχονται οι πληροφορίες με τη χρήση τυποποιημένων εντύπων ή, όταν ο αριθμός των θυμάτων που πρέπει να ενημερωθούν είναι εξαιρετικά μεγάλος, με άλλα μέσα γενικής ενημέρωσης του κοινού, όπως με ειδικά επιγραμμικά μέσα δημοσίευσης που έχουν στη διάθεσή τους οι δικαστικές αρχές βάσει του εθνικού δικαίου. Όταν η αιτούσα αρχή το κρίνει αναγκαίο, για παράδειγμα λόγω της ηλικίας ή της σωματικής ή διανοητικής κατάστασης του θύματος, η δυνατότητα διατύπωσης της γνώμης του θα πρέπει να παρέχεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του, εφόσον υπάρχει. Κατά την αξιολόγηση του έννομου συμφέροντος των θυμάτων να ενημερωθούν για την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να συνεκτιμά την ανάγκη διασφάλισης του εμπιστευτικού χαρακτήρα της έρευνας ή τον κίνδυνο να προκληθεί βλάβη στην έρευνα, για παράδειγμα σε περιπτώσεις στις οποίες οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να βλάψουν μυστικές έρευνες σε εξέλιξη ή να βλάψουν σοβαρά την εθνική ασφάλεια του αιτούντος κράτους.

(36) Θα πρέπει να είναι επίσης δυνατό να χρησιμοποιούνται τυποποιημένα έντυπα σε ορισμένες περιπτώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό για να καθίσταται ευκολότερο για την αιτούσα αρχή και την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να αλληλοβοηθούνται στην ενημέρωση του υπόπτου, του κατηγορουμένου ή του θύματος και όταν ζητείται η γνώμη τους σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας. Η δυνατότητα χρήσης τέτοιων τυποποιημένων εντύπων δεν θα πρέπει να αποκλείει τη δυνατότητα απευθείας ειδοποίησης των υπόπτων, κατηγορουμένων ή θυμάτων από την αιτούσα αρχή ή την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα.

(37) Η ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού προϋποθέτει επικοινωνία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, οι οποίες θα πρέπει να ενθαρρύνονται να διαβουλεύονται μεταξύ τους όποτε κρίνεται σκόπιμο για τη διευκόλυνση της ομαλής και αποτελεσματικής εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, είτε απευθείας είτε, κατά περίπτωση, μέσω της Eurojust.

(38) Η αιτούσα αρχή θα πρέπει να μπορεί να διαβουλεύεται με την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα πριν από την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, όταν αυτό είναι αναγκαίο, ιδίως για να διαπιστωθεί εάν η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας θα υπηρετούσε τα συμφέροντα της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, καθώς και εάν είναι αναλογική και πρόσφορη για τους σκοπούς της σχετικής διαδικασίας, περαιτέρω δε εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα είναι πιθανόν να επικαλεστεί έναν από τους λόγους άρνησης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

(39) Κατά τη διαβίβαση αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να παρέχει ακριβείς και σαφείς πληροφορίες σχετικά με τις περιστάσεις και τις συνθήκες στις οποίες βασίζεται το αίτημα, καθώς και κάθε άλλο συνοδευτικό έγγραφο, ώστε η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να δύναται να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με το αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας. Η συμπληρωμένη αίτηση και, προκειμένου να μειωθεί το κόστος και ο χρόνος μετάφρασης, τουλάχιστον τα ουσιώδη τμήματα τυχόν γραπτών δικαιολογητικών εγγράφων ή πληροφοριών θα πρέπει να μεταφράζονται από την αιτούσα αρχή σε επίσημη γλώσσα του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το εν λόγω κράτος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Τα ουσιώδη τμήματα των σχετικών εγγράφων είναι τα αποσπάσματα που κρίνονται αναγκαία προκειμένου η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με το αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας.

(40) Ενόσω η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δεν έχει εκδώσει απόφαση περί αποδοχής ή άρνησης διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να είναι σε θέση να ανακαλέσει το αίτημα διαβίβασης, για παράδειγμα όταν λάβει γνώση περαιτέρω στοιχείων λόγω των οποίων η διαβίβαση δεν φαίνεται πλέον δικαιολογημένη. Οι πληροφορίες σχετικά με την ανάκληση του αιτήματος διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας θα πρέπει να παρέχονται αμέσως στην αρχή

([26]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 606/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις (ΕΕ L 181 της 29.6.2013, σ. 4).

([27]) Οδηγία 2011/99/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, περί της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας (ΕΕ L 338 της 21.12.2011, σ. 2).

προς την οποία απευθύνεται το αίτημα και θα πρέπει να κοινοποιούνται στους υπόπτους ή κατηγορουμένους και στα θύματα, κατά περίπτωση.

(41) Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να ενημερώνει αμελλητί την αιτούσα αρχή για την απόφασή της σχετικά με την αποδοχή ή την άρνηση διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας, και, σε κάθε περίπτωση, το αργότερο 60 ημέρες μετά την παραλαβή του αιτήματος διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν δεν είναι εφικτό η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να τηρήσει την εν λόγω προθεσμία, για παράδειγμα εάν κρίνει ότι απαιτούνται πρόσθετες πληροφορίες, θα πρέπει να είναι δυνατή η παράταση της προθεσμίας μόνο κατά 30 ημέρες κατ' ανώτατο όριο, προκειμένου να αποφεύγονται υπέρμετρες καθυστερήσεις. Κατά την αποδοχή της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εκδίδει δεόντως αιτιολογημένη απόφαση. Στις περιπτώσεις που η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αρνείται τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, θα πρέπει να ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους άρνησης. Προς τον σκοπό αυτόν, αρκεί η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να παρέχει συνοπτικές πληροφορίες αναφορικά με τον σχετικό λόγο ή τους σχετικούς λόγους άρνησης.

(42) Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει αποδεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να διαβιβάζει αμελλητί στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα τα πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα όλων των εγγράφων της δικογραφίας, ή τουλάχιστον τα κρίσιμα τμήματά τους, συνοδευόμενα από μετάφρασή τους. Μόλις διακοπεί η εθνική διαδικασία, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να διαβιβάσει αμελλητί το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο τυχόν υπόλοιπων σχετικών τμημάτων της δικογραφίας, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών φυσικών αποδεικτικών στοιχείων όπως αντικείμενα αξιόποινης πράξης ή δείγματα αίματος ή DNA, στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Τα πρωτότυπα έγγραφα θα πρέπει να διαβιβάζονται μόνο εάν ζητηθούν από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, για παράδειγμα σε περίπτωση που υπάρχει ανάγκη εξέτασης ενός εγγράφου για εγκληματολογικούς σκοπούς. Υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι πλέον αναγκαία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, τα πρωτότυπα έγγραφα της δικογραφίας και τα φυσικά αποδεικτικά στοιχεία θα πρέπει να επιστρέφονται στο αιτούν κράτος, κατόπιν αιτήματός του, για παράδειγμα εάν τα εν λόγω έγγραφα ή φυσικά αποδεικτικά στοιχεία είναι αναγκαία για τους σκοπούς άλλης ποινικής έρευνας. Στην περίπτωση που το αιτούν κράτος, κατόπιν αιτήματος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, δηλώσει ότι δεν προτίθεται να ανακτήσει τα πρωτότυπα έγγραφα της δικογραφίας ή τα φυσικά αποδεικτικά στοιχεία όταν αυτά δεν είναι πλέον αναγκαία ή όταν η διαδικασία περατωθεί, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να είναι σε θέση να αποφασίσει, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, με ποιον τρόπο θα χειριστεί τα εναπομένοντα αποδεικτικά στοιχεία, μεταξύ άλλων αν θα διατηρήσει ή θα καταστρέψει τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία. Μόλις γίνει δεκτό ορισμένο αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας και προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματική διαβίβαση, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να είναι σε θέση να διαβουλεύονται μεταξύ τους για να καθορίσουν τα αναγκαία έγγραφα ή τμήματα των εν λόγω εγγράφων που πρέπει να διαβιβαστούν, καθώς και να μεταφραστούν, εφόσον απαιτείται. Ωστόσο, είναι σημαντικό η απόφαση για την αποστολή μόνο τμημάτων των εγγράφων να είναι ισορροπημένη και να βασίζεται σε ενδελεχή εξέταση των επίμαχων εγγράφων, ώστε να μην θίγεται η αμεροληψία της διαδικασίας.

(43) Το αίτημα διαβίβασης ποινικής διαδικασίας δεν θα πρέπει να απορρίπτεται για λόγους άλλους πλην εκείνων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Για να γίνει δεκτή η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, θα πρέπει να είναι δυνατή η ποινική δίωξη βάσει των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται η ποινική διαδικασία που αποτελεί αντικείμενο διαβίβασης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να αρνείται τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, εάν η συμπεριφορά για την οποία ζητείται η διαβίβαση δεν συνιστά ποινικό αδίκημα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή εάν το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν έχει δικαιοδοσία για το εν λόγω ποινικό αδίκημα, εκτός εάν ασκεί δικαιοδοσία προβλεπόμενη στον παρόντα κανονισμό. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει επίσης να αρνείται τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη δίωξη του ποινικού αδικήματος στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Τούτο θα μπορούσε να ισχύει, για παράδειγμα, εάν η καταγγελία του θύματος, η οποία είναι αναγκαία για τη δίωξη του ποινικού αδικήματος στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, δεν έχει υποβληθεί εμπρόθεσμα ή όταν, λόγω θανάτου ή παραφροσύνης του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, η δίωξη κατέστη αδύνατη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Επιπλέον, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να αρνείται τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, εάν υπάρχουν άλλα εμπόδια στη δίωξη στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να μπορεί να αρνείται τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος απολαύει προνομίου ή ασυλίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, για παράδειγμα σε σχέση με ορισμένες κατηγορίες προσώπων, όπως διπλωμάτες, ή ειδικά προστατευόμενες σχέσεις, όπως το δικηγορικό απόρρητο, ή εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι η εν λόγω διαβίβαση δεν δικαιολογείται για λόγους αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, για παράδειγμα επειδή δεν πληρούται κανένα από τα κριτήρια για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής διαδικασίας ή εάν το έντυπο αίτησης για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας είναι ελλιπές ή προδήλως εσφαλμένο και δεν έχει συμπληρωθεί ή διορθωθεί από την αιτούσα αρχή, με αποτέλεσμα η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να μην διαθέτει τις αναγκαίες πληροφορίες για να αξιολογήσει το αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει επίσης να μπορεί να απορρίπτει το αίτημα εάν η συμπεριφορά δεν συνιστά ποινικό αδίκημα στον τόπο όπου τελέστηκε και το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν έχει αρχική δικαιοδοσία για τη διερεύνηση και τη δίωξη του εν λόγω αδικήματος. Αυτός ο λόγος άρνησης λαμβάνει υπόψη την αρχή της εδαφικότητας, η οποία συνεπάγεται ότι το κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα πρέπει να μπορεί να αρνείται τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας σε περιπτώσεις όπου το προβαλλόμενο ποινικό αδίκημα, το οποίο τελέστηκε εκτός της επικράτειας του αιτούντος κράτους, δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα στον τόπο όπου τελέστηκε και το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν επιτρέπει τη δίωξη τέτοιων αδικημάτων όταν τελούνται εκτός της επικράτειάς του. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, «αρχική δικαιοδοσία» είναι η δικαιοδοσία που προβλέπεται ήδη από το εθνικό δίκαιο και δεν απορρέει από τον παρόντα κανονισμό.

(44) Η αρχή ne bis in idem, όπως διατυπώνεται στα άρθρα 54 έως 58 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 ([28]) και στο άρθρο 50 του Χάρτη, και όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί θεμελιώδη αρχή του ποινικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία ο κατηγορούμενος δεν πρέπει να δικάζεται ούτε να τιμωρείται εκ νέου στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας για ποινικό αδίκημα για το οποίο ο εν λόγω κατηγορούμενος έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικαστεί με τελική απόφαση ποινικού δικαστηρίου. Επομένως, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να αρνείται τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, εάν η ανάληψή της θα αντέβαινε στην προαναφερθείσα αρχή.

(45) Κατά την αξιολόγηση της αποδοχής ή της άρνησης αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εξετάζει κατά πόσον η εν λόγω διαβίβαση θα υπηρετούσε τον σκοπό της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να διενεργείται κατά περίπτωση, προκειμένου να προσδιορίζεται το κράτος μέλος που είναι το πλέον κατάλληλο για τη δίωξη του επίμαχου ποινικού αδικήματος. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια για τους σκοπούς της εν λόγω αξιολόγησης. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον οι σχετικές περιστάσεις της υπόθεσης, μεταξύ άλλων το αν υπάρχει ένδειξη εκ πρώτης όψεως ότι το ποινικό αδίκημα δεν έχει τελεστεί εν όλω ή εν μέρει στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, το ότι το μεγαλύτερο μέρος των αποτελεσμάτων ή σημαντικό μέρος της ζημίας που αποτελούν μέρος των στοιχείων της ειδικής υπόστασης του αδικήματος δεν επήλθε στην επικράτεια του εν λόγω κράτους, και το ότι ο ύποπτος ή κατηγορούμενος δεν είναι υπήκοος ή κάτοικος του εν λόγω κράτους. Η προσωπική, οικονομική ή οικογενειακή κατάσταση του θύματος, του μάρτυρα ή άλλου ενδιαφερόμενου προσώπου δεν θα πρέπει να αποτελεί αφ' εαυτής κρίσιμο στοιχείο για την εκτίμηση του κατά πόσον η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας θα υπηρετούσε τον σκοπό της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(46) Προτού αποφασίσει να απορρίψει αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας βάσει οποιουδήποτε λόγου άρνησης, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει, κατά περίπτωση, να διαβουλευθεί με την αιτούσα αρχή προκειμένου να λάβει τυχόν αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.

(47) Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να διασφαλίζει την πρόσβαση των υπόπτων, των κατηγορουμένων και των θυμάτων σε πραγματικό μέσο έννομης προστασίας κατά της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη και τις εφαρμοστέες διαδικασίες βάσει του εθνικού δικαίου, σε περίπτωση που θίγονται τα δικαιώματά τους από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ο έλεγχος της απόφασης σχετικά με τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας θα πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά στα κριτήρια που προβλέπονται στους λόγους άρνησης που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Για να εκτιμηθεί κατά πόσον η ποινική διαδικασία θα πρέπει να διαβιβαστεί, δέον είναι να συνεκτιμηθούν όλες οι περιστάσεις που σχετίζονται με την εξέταση των εν λόγω κριτηρίων. Η εκτίμηση αυτή ενδέχεται συχνά να περιλαμβάνει όχι μόνο στάθμιση των συμφερόντων ή των δικαιωμάτων των ατόμων των οποίων τα δικαιώματα ενδέχεται να θιγονται, αλλά και εξέταση των ιδιαιτεροτήτων και των πρακτικών πτυχών της λειτουργίας του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης. Το εν λόγω μέσο έννομης προστασίας δεν θα πρέπει να θίγει άλλα μέσα έννομης προστασίας που παρέχονται βάσει του εθνικού δικαίου.

(48) Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εκτίμηση του κατά πόσον η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας είναι προς το συμφέρον της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, και του κατά πόσον ένα αίτημα διαβίβασης θα πρέπει να απορριφθεί για οποιονδήποτε από τους προαιρετικούς λόγους άρνησης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Η εξέταση της άσκησης της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας θα πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο του κατά πόσον η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, όταν έλαβε την απόφαση να αποδεχθεί το αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας, υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.

(49) Το αποτέλεσμα του μέσου έννομης προστασίας θα μπορούσε να είναι η επικύρωση ή η εν όλω ή εν μέρει ακύρωση της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας. Κατ' αρχήν, σε περίπτωση επιτυχούς προσφυγής, η ποινική διαδικασία αναπέμπεται στο αιτούν κράτος. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, το δικαστήριο θα μπορούσε επίσης να αποφασίσει, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, ότι η απόφαση αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας δύναται να επικυρωθεί εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις ή πρόσθετες διατυπώσεις, για παράδειγμα η προϋπόθεση να συμπληρωθούν ορισμένα ελλείποντα στοιχεία του εντύπου της αίτησης ή να ληφθούν πρόσθετα μέτρα για την εκτέλεση της διαβίβασης, όπως η συνέχιση της προστασίας μαρτύρων.

(50) Μέσο έννομης προστασίας που προβλέπει ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να συνεπάγεται επανεξέταση της ουσίας της υπόθεσης, όπως του κατά πόσον τα αποδεικτικά στοιχεία επαρκούν για να δικαιολογήσουν την έναρξη ή τη συνέχιση της έρευνας, ή του κατά πόσον τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης ή οι υποκειμενικές πτυχές, όπως η πρόθεση ή η βαριά αμέλεια, αποδεικνύονται κατά τα ισχύοντα πρότυπα, ούτε επανεξέταση σχετικά με την αποδεικτική αξία ή την αποδεικτική ισχύ των ήδη συλλεχθέντων αποδεικτικών στοιχείων ή την αξιοπιστία των δηλώσεων.

(51) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος προσφυγής, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι ύποπτοι, οι κατηγορούμενοι και τα θύματα έχουν δικαίωμα πρόσβασης σε όλα τα έγγραφα που σχετίζονται με τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας τα οποία αποτέλεσαν τη βάση για την απόφαση αποδοχής της διαβίβασης δυνάμει του παρόντος κανονισμού, και τα οποία είναι αναγκαία για την αποτελεσματική προσβολή της εν λόγω απόφασης. Το δικαίωμα πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα θα πρέπει να ασκείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και ενδέχεται να είναι

([28]) Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19).

περιορισμένο στην περίπτωση που θα υπονόμευε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα μιας έρευνας ή θα έβλαπτε με άλλον τρόπο την έρευνα ή την ασφάλεια προσώπων. Κάθε άρνηση τέτοιας πρόσβασης θα πρέπει να σταθμίζεται με τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων, λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων σταδίων της ποινικής διαδικασίας. Οι περιορισμοί της πρόσβασης αυτής θα πρέπει να ερμηνεύονται στενά και σύμφωνα με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που κατοχυρώνεται στον Χάρτη.

(52) Η προθεσμία εντός της οποίας ο ύποπτος, ο κατηγορούμενος ή το θύμα μπορεί να ασκήσει πραγματικό μέσο έννομης προστασίας δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις 15 ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία περιήλθε στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο η αιτιολογημένη απόφαση αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας. Περιπτώσεις στις οποίες ο ύποπτος, ο κατηγορούμενος ή το θύμα δεν προσδιορίζεται κατά τον χρόνο διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας και στις οποίες, ως εκ τούτου, η αιτιολογημένη απόφαση δεν ήταν δυνατόν να κοινοποιηθεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τη δεδομένη χρονική στιγμή, θα πρέπει να υπόκεινται στο εθνικό δίκαιο.

(53) Η αποδοχή της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή ή την παύση της ποινικής διαδικασίας στο αιτούν κράτος, ώστε να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη μέτρων στο αιτούν κράτος και στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Ωστόσο, τούτο δεν θα πρέπει να θίγει οποιαδήποτε αναγκαία ανακριτικά ή άλλα δικονομικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων αναγκαίων εκτάκτων μέτρων, που ενδέχεται να χρειαστεί να λάβει το αιτούν κράτος μετά την παραλαβή της κοινοποίησης της αποδοχής από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, εφόσον τούτο απαιτείται για λόγους αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Η έννοια των «ανακριτικών ή άλλων δικονομικών μέτρων» θα πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως, υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει όχι μόνο κάθε μέτρο με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων, αλλά και κάθε δικονομική πράξη που επιβάλλει προσωρινή κράτηση ή οποιοδήποτε άλλο προσωρινό μέτρο. Για να διασφαλίζεται ότι η ποινική διαδικασία δεν θα παραταθεί επί μακρόν στο αιτούν κράτος, μόλις τα ληφθέντα ανακριτικά ή άλλα δικονομικά μέτρα λήξουν ή δεν είναι πλέον αναγκαία, η ποινική διαδικασία στο αιτούν κράτος θα πρέπει να αναστέλλεται ή να διακόπτεται. Εάν έχει ασκηθεί προσφυγή με ανασταλτικό αποτέλεσμα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η ποινική διαδικασία δεν θα πρέπει να αναστέλλεται ούτε να παύεται στο αιτούν κράτος έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της προσφυγής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

(54) Σε περιπτώσεις όπου η δικαιοδοσία για την ποινική διαδικασία απορρέει αποκλειστικά βάσει του παρόντος κανονισμού και όταν έχει παραληφθεί αίτημα διαβίβασης και εκκρεμεί η απόφαση περί αποδοχής ή απόρριψης της διαβίβασης ποινικών διαδικασιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, νομική βάση για την προσωρινή σύλληψη του υπόπτου ή του κατηγορουμένου που διαμένει στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή για τη λήψη άλλων προσωρινών μέτρων από την αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους. Το εν λόγω μέτρο προσωρινής σύλληψης ή άλλα προσωρινά μέτρα θα πρέπει να λαμβάνονται μόνο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και μόνον εφόσον τούτο είναι αναγκαίο. Το εν λόγω προσωρινό μέτρο σύλληψης ή άλλα προσωρινά μέτρα θα πρέπει να υπόκεινται στις ίδιες διαδικαστικές εγγυήσεις που ισχύουν για τα ίδια μέτρα βάσει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής εποπτείας. Επιπλέον, το εν λόγω προσωρινό μέτρο σύλληψης ή άλλα προσωρινά μέτρα θα πρέπει να λαμβάνονται κατόπιν προσήκουσας αξιολόγησης βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Ωστόσο, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να αποτελεί νομική βάση για τη σύλληψη προσώπου με σκοπό τη φυσική μεταφορά του στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προκειμένου το τελευταίο να κινήσει ποινική διαδικασία κατά του εν λόγω προσώπου.

(55) Η αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να ενημερώνει γραπτώς την αιτούσα αρχή για κάθε απόφαση που λαμβάνεται στο τέλος της ποινικής διαδικασίας στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Η απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ επιβάλλει παρόμοια υποχρέωση όταν έχει επιτευχθεί συμφωνία για τη συγκέντρωση της διαδικασίας σε ένα κράτος μέλος. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αποφασίζει να παύσει την ποινική διαδικασία που σχετίζεται με τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται το αίτημα διαβίβασης, θα πρέπει να ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους της εν λόγω παύσης. Τουλάχιστον τα ουσιώδη τμήματα των εν λόγω πληροφοριών και της τελικής γραπτής απόφασης που λαμβάνεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να μεταφράζονται από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα σε επίσημη γλώσσα του αιτούντος κράτους ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το εν λόγω κράτος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Ως ουσιώδη τμήματα των πληροφοριών και της απόφασης νοούνται τα αποσπάσματα που κρίνονται αναγκαία προκειμένου η αιτούσα αρχή να λάβει γνώση του γενικού περιεχομένου τους.

(56) Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αποφασίσει να παύσει την ποινική διαδικασία που σχετίζεται με τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται το αίτημα διαβίβασης, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να μπορεί να συνεχίσει ή να επαναλάβει την ποινική διαδικασία, εάν αυτό δεν συνεπάγεται παραβίαση της αρχής ne bis in idem όπως αυτή έχει ερμηνευτεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή όταν η απόφαση για την παύση της διαδικασίας δεν απαγορεύει οριστικά τη συνέχιση της ποινικής δίωξης βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και δεν ελήφθη κατόπιν απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης, και, ως εκ τούτου, δεν αποκλείει την κίνηση περαιτέρω ποινικών διαδικασιών για τις ίδιες πράξεις στο εν λόγω κράτος. Τα θύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να κινήσουν ή να ζητήσουν την επανάληψη της ποινικής διαδικασίας στο αιτούν κράτος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν συνεπάγεται παραβίαση της αρχής ne bis in idem.

(57) Μόλις η ποινική διαδικασία διαβιβασθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εφαρμόζει την οικεία εθνική νομοθεσία και τις οικείες διαδικασίες. Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επεμβαίνει στη διακριτική ευχέρεια της εισαγγελικής αρχής που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο.

(58) Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο που να θίγει τη διάρκεια της προθεσμίας παραγραφής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, όπως αυτή προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους.

(59) Προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας, τα αποδεικτικά στοιχεία που διαβιβάζονται από την αιτούσα αρχή δεν θα πρέπει να απορρίπτονται στην αντίστοιχη ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα με μόνη αιτιολογία ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία συλλέχθηκαν σε άλλο κράτος μέλος. Το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να διατηρεί τη δικαστική του εξουσία κατά την αξιολόγηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ενώ οι ύποπτοι και οι κατηγορούμενοι θα πρέπει να διατηρούν τα δικαιώματά τους να αμφισβητούν το παραδεκτό των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων σύμφωνα με τα δικαιώματά τους υπεράσπισης βάσει του Χάρτη. Σύμφωνα με τις αρχές αυτές και με σεβασμό των διαφορετικών νομικών συστημάτων και παραδόσεων των κρατών μελών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 67 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει στα δικαστήρια να εφαρμόζουν τις θεμελιώδεις αρχές του εθνικού δικαίου περί δίκαιης δίκης που εφαρμόζουν στα εθνικά τους συστήματα, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων του κοινοδικαίου.

(60) Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εφαρμόζει το εθνικό του δίκαιο για τον καθορισμό της ποινής που επιβάλλεται για το σχετικό ποινικό αδίκημα. Στις υποθέσεις όπου το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε στην επικράτεια του αιτούντος κράτους, οι αρχές προς τις οποίες απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει, κατά τον καθορισμό της ποινής, να μπορούν να λάβουν υπόψη τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους, όταν αυτό είναι προς όφελος του κατηγορουμένου και σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Τούτο θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας θα οδηγούσε, στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, στην επιβολή ποινής μεγαλύτερης από τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο αιτούν κράτος για το ίδιο ποινικό αδίκημα, προκειμένου να διασφαλίζεται ένας βαθμός ασφάλειας δικαίου και προβλεψιμότητας του εφαρμοστέου δικαίου για τους οικείους υπόπτους ή κατηγορουμένους. Η μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους θα πρέπει πάντοτε να λαμβάνεται υπόψη όταν η δικαιοδοσία του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεμελιώνεται αποκλειστικά στον παρόντα κανονισμό.

(61) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να φέρει τα δικά του έξοδα διαβίβασης ποινικών διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με την άσκηση των δικονομικών δικαιωμάτων που παρέχονται στον ύποπτο ή στον κατηγορούμενο σε καθένα από τα οικεία κράτη μέλη, σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να εγείρουν εκατέρωθεν αξιώσεις αποζημίωσης για δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, εάν το αιτούν κράτος έχει επιβαρυνθεί με σημαντικά ή έκτακτα έξοδα που σχετίζονται με τη μετάφραση των εγγράφων της δικογραφίας που πρόκειται να διαβιβαστεί στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εξετάζει πρόταση της αιτούσας αρχής για επιμερισμό των εξόδων. Στις περιπτώσεις αυτές, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να διαβουλεύονται μεταξύ τους προκειμένου να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τον επιμερισμό των εξόδων. Ιδανικά, οι εν λόγω διαβουλεύσεις θα πρέπει να πραγματοποιούνται πριν από την υποβολή του αιτήματος διαβίβασης. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία πριν από την έκδοση της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να μπορεί να αποφασίσει να ανακαλέσει το αίτημα σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ή να διατηρήσει σε ισχύ το αίτημα και να επιβαρυνθεί με το μέρος των εξόδων που θεωρείται εξαιρετικά υψηλό.

(62) Η χρήση τυποποιημένου εντύπου αίτησης μεταφρασμένου σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης θα διευκολύνει τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να αποφασίζουν σχετικά με το αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας ταχύτερα και αποτελεσματικότερα. Η χρήση του εν λόγω εντύπου αίτησης θα μειώσει επίσης το κόστος μετάφρασης και θα συμβάλει στη βελτίωση της ποιότητας των αιτημάτων.

(63) Το έντυπο αίτησης θα πρέπει να περιλαμβάνει μόνο τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι αναγκαία για τη διευκόλυνση της απόφασης επί του αιτήματος από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας. Στο έντυπο αίτησης θα πρέπει να επισημαίνονται οι κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως το κατά πόσον το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι ύποπτος, κατηγορούμενος ή θύμα, καθώς και τα ειδικά πεδία για καθεμία από τις εν λόγω κατηγορίες.

(64) Προκειμένου να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η πιθανή ανάγκη βελτίωσης όσον αφορά το έντυπο αίτησης που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας ή άλλα έντυπα, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ όσον αφορά την τροποποίηση των παραρτημάτων του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξαγάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων, σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ([29]). Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να διασφαλιστεί η ισότιμη συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των

([29]) ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

(65) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία, απευθείας, διαλειτουργική, αξιόπιστη και ασφαλής ανταλλαγή δεδομένων σχετικά με υποθέσεις, η επικοινωνία βάσει του παρόντος κανονισμού μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα και με τη συμμετοχή κεντρικών αρχών, όταν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή, καθώς και με την Eurojust, θα πρέπει κατά κανόνα να πραγματοποιείται μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2023/2844 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([30]). Ειδικότερα, το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ θα πρέπει, κατά κανόνα, να χρησιμοποιείται για την ανταλλαγή του εντύπου αίτησης, κάθε άλλης σχετικής πληροφορίας και εγγράφων, και κάθε άλλης επικοινωνίας μεταξύ των αρχών δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Σε περιπτώσεις στις οποίες συντρέχει μία ή περισσότερες από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2023/2844, ιδίως όταν η χρήση του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ δεν είναι δυνατή ή ενδεδειγμένη, θα πρέπει να είναι δυνατή η χρήση άλλων μέσων επικοινωνίας, όπως ορίζεται στον εν λόγω κανονισμό.

(66) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν λογισμικό που έχει αναπτύξει η Επιτροπή («λογισμικό εφαρμογής αναφοράς») αντί εθνικού συστήματος ΤΠ. Το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς θα πρέπει να βασίζεται σε δομοστοιχειωτή διάταξη, πράγμα που σημαίνει ότι το λογισμικό συσκευάζεται και παραδίδεται χωριστά από τις συνιστώσες του συστήματος e-CODEX που δημιουργήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2022/850 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([31]), τα οποία απαιτούνται για τη σύνδεσή του με το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ. Η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επαναχρησιμοποιούν ή να βελτιώνουν την υφιστάμενη εθνική υποδομή δικαστικής επικοινωνίας τους με σκοπό τη διασυνοριακή χρήση.

(67) Η Επιτροπή θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για τη δημιουργία, τη συντήρηση και την ανάπτυξη του λογισμικού εφαρμογής αναφοράς. Η Επιτροπή θα πρέπει να σχεδιάσει, να αναπτύξει και να συντηρεί το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς κατά τρόπο που να παρέχει τη δυνατότητα στους υπεύθυνους επεξεργασίας να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις και τις αρχές προστασίας δεδομένων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([32]) και στην οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([33]), και ειδικότερα με τις υποχρεώσεις προστασίας δεδομένων ήδη από τον σχεδιασμό και εξ ορισμού, καθώς και υψηλό επίπεδο κυβερνοασφάλειας. Το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει κατάλληλα τεχνικά μέτρα και να διευκολύνει τα αναγκαία οργανωτικά μέτρα, ώστε να διασφαλίζεται κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας και διαλειτουργικότητας, λαμβάνοντας υπόψη ότι ενδέχεται να ανταλλάσσονται και ειδικές κατηγορίες δεδομένων. Η Επιτροπή δεν επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της δημιουργίας, της συντήρησης και της ανάπτυξης του λογισμικού εφαρμογής αναφοράς.

(68) Το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς που έχει αναπτυχθεί από την Επιτροπή ως σύστημα υποστηρικτικών λειτουργιών θα πρέπει να συλλέγει βάσει προγραμματισμού τα στατιστικά δεδομένα που είναι απαραίτητα για σκοπούς παρακολούθησης, και τα εν λόγω δεδομένα θα πρέπει να διαβιβάζονται στην Επιτροπή. Όταν τα κράτη μέλη επιλέγουν να χρησιμοποιήσουν εθνικό σύστημα ΤΠ αντί του λογισμικού εφαρμογής αναφοράς που έχει αναπτύξει η Επιτροπή, το σύστημα αυτό μπορεί να έχει εξοπλιστεί για να συλλέγει τα εν λόγω δεδομένα βάσει προγραμματισμού και, σε αυτήν την περίπτωση, τα εν λόγω δεδομένα θα πρέπει να διαβιβάζονται στην Επιτροπή. Ο σύνδεσμος του e-CODEX μπορεί επίσης να είναι εξοπλισμένος με χαρακτηριστικό που καθιστά δυνατή την ανάκτηση σχετικών στατιστικών δεδομένων.

(69) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για τη δημιουργία ενός αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([34]).

([30]) Κανονισμός (ΕΕ) 2023/2844 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2023, για την ψηφιοποίηση της δικαστικής συνεργασίας και της πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε διασυνοριακές αστικές, εμπορικές και ποινικές υποθέσεις και για την τροποποίηση ορισμένων πράξεων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας (ΕΕ L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).

([31]) Κανονισμός (ΕΕ) 2022/850 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, σχετικά με ένα μηχανοργανωμένο σύστημα για τη διασυνοριακή ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (σύστημα e-CODEX), και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1726 (ΕΕ L 150 της 1.6.2022, σ. 1).

([32]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

([33]) Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).

([34]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

(70) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να δημιουργήσει τη νομική βάση για την ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των κρατών μελών για τους σκοπούς της διαβίβασης ποινικών διαδικασιών σύμφωνα με το άρθρο 8 και το άρθρο 10 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680. Ωστόσο, οποιεσδήποτε άλλες πτυχές που σχετίζονται με τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η περίοδος διατήρησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνει η αιτούσα αρχή, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την αιτούσα αρχή και την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, θα πρέπει να υπόκεινται στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών που θεσπίζονται σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2016/680. Η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να θεωρούνται υπεύθυνοι επεξεργασίας όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει της εν λόγω οδηγίας. Οι κεντρικές αρχές θα μπορούσαν να παρέχουν διοικητική υποστήριξη στην αιτούσα αρχή και στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, και, στον βαθμό που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό των εν λόγω υπεύθυνων επεξεργασίας, θα πρέπει να θεωρούνται εκτελούντες την επεξεργασία του αντίστοιχου υπεύθυνου επεξεργασίας. Όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Eurojust, ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 θα πρέπει να εφαρμόζεται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού με την επιφύλαξη των ειδικών κανόνων προστασίας δεδομένων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1727. Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται ως περαιτέρω διεύρυνση των δικαιωμάτων πρόσβασης σε άλλα συστήματα πληροφοριών της Ένωσης βάσει των νομικών πράξεων της Ένωσης που θεσπίζουν τα εν λόγω συστήματα.

(71) Δεδομένου ότι ο σκοπός του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η διαβίβαση ποινικών διαδικασιών, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(72) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Ιρλανδία, με επιστολή της 13ης Ιουλίου 2023, γνωστοποίησε την επιθυμία της να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(73) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

(74) Σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725, ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ο οποίος γνωμοδότησε στις 22 Μαΐου 2023 ([35]),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες για τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών μεταξύ των κρατών μελών με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης εντός του κοινού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις διαβίβασης διαδικασιών για ποινικές διαδικασίες που διεξάγονται στα κράτη μέλη.

3. Ο παρών κανονισμός δεν μεταβάλλει την υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ).

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

([35]) ΕΕ C 253 της 18.7.2023, σ. 6.

1) «αιτούν κράτος»: το κράτος μέλος στο οποίο διεξάγεται ποινική διαδικασία και το οποίο υποβάλλει αίτημα για τη διαβίβαση της εν λόγω διαδικασίας σε άλλο κράτος μέλος, ή το οποίο έχει κινήσει ή έχει λάβει αίτημα για διαβουλεύσεις σχετικά με πιθανή διαβίβαση ποινικής διαδικασίας·

2) «κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα»: το κράτος μέλος στο οποίο διαβιβάζεται αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας με σκοπό την ανάληψη της εν λόγω διαδικασίας ή το οποίο έχει λάβει αίτημα για διαβουλεύσεις ή έχει κινήσει διαβουλεύσεις σχετικά με πιθανή διαβίβαση ποινικής διαδικασίας·

3) «αιτούσα αρχή»:

α) δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας στο αιτούν κράτος, με αρμοδιότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση· ή

β) κάθε άλλη αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται ως τέτοια από το αιτούν κράτος και η οποία, στη σχετική υπόθεση, ενεργεί ως ανακριτική αρχή στην ποινική διαδικασία, με αρμοδιότητα να αιτηθεί τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, πριν από τη διαβίβασή του στην αρχή προς την οποία απευθύνεται, επικυρώνεται από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα στο αιτούν κράτος, αφού πρώτα εξεταστεί κατά πόσον συνάδει με τις προϋποθέσεις υποβολής τέτοιου αιτήματος δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Όταν το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας έχει επικυρωθεί από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα στο αιτούν κράτος, η εν λόγω αρχή δύναται επίσης να θεωρηθεί ως αιτούσα αρχή για τους σκοπούς της διαβίβασης του αιτήματος·

4) «αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα»: δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας με αρμοδιότητα να αποφασίζει εάν θα δεχθεί ή θα αρνηθεί τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 και να λαμβάνει, στις περιπτώσεις που το επιτρέπει το νομικό σύστημα του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, μεταγενέστερα μέτρα σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ή τυχόν μέτρα που προβλέπονται στο εθνικό του δίκαιο.

Με την επιφύλαξη της απαίτησης σύμφωνα με την οποία η απόφαση για την αποδοχή ή την άρνηση της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 πρέπει να εκδίδεται αποκλειστικά από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα, βάσει της αξιολόγησης που διενεργεί σχετικά με τους λόγους άρνησης σύμφωνα με το άρθρο 12, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί, λόγω της δομής του εσωτερικού νομικού συστήματός του που απορρέει από νομική παράδοση κοινοδικαίου, όταν το εθνικό νομικό του σύστημα δεν επιτρέπει στα δικαστήρια ή στους εισαγγελείς του να λαμβάνουν μέτρα πέραν της απόφασης για την αποδοχή ή την άρνηση της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1, να προβλέπει ότι άλλη αρχή, αρμόδια να λαμβάνει μέτρα στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας δυνάμει του οικείου εθνικού δικαίου, λαμβάνει μέτρα με αποκλειστικό σκοπό τη διευκόλυνση της εν λόγω λήψης αποφάσεων από δικαστικό όργανο. Η εν λόγω άλλη αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να λαμβάνει μεταγενέστερα μέτρα για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού·

5) «αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ»: αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 3) του κανονισμού (ΕΕ) 2023/2844·

6) «θύμα»: θύμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, ή νομικό πρόσωπο, όπως ορίζεται στο εθνικό δίκαιο, το οποίο έχει υποστεί βλάβη ή οικονομική ζημία ως άμεσο αποτέλεσμα ποινικού αδικήματος που αποτελεί αντικείμενο ποινικής διαδικασίας στην οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 3

Δικαιοδοσία

1. Στο μέτρο που η δικαιοδοσία δεν προβλέπεται ήδη από το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα έχει δικαιοδοσία για κάθε ποινικό αδίκημα στο οποίο εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους σε περιπτώσεις κατά τις οποίες:

α) το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αρνείται την παράδοση υπόπτου ή κατηγορουμένου, ο οποίος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους αυτού, βάσει του άρθρου 4 σημείο 7) στοιχείο β) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ·

β) το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αρνείται την παράδοση υπόπτου ή κατηγορουμένου για τον οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και ο οποίος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους αυτού, εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, διαπιστώσει ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται, βάσει συγκεκριμένων και αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων, ότι η παράδοση θα συνεπαγόταν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, πρόδηλη παραβίαση σχετικού θεμελιώδους δικαιώματος, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της ΣΕΕ και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο «Χάρτης»)·

γ) τα περισσότερα από τα αποτελέσματα του ποινικού αδικήματος ή σημαντικό μέρος της ζημίας που αποτελούν μέρος των στοιχείων της ειδικής υπόστασης του ποινικού αδικήματος επήλθαν στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

δ) εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου για άλλα πραγματικά περιστατικά, και ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα· ή

ε) εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά κατά άλλων προσώπων και ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας που πρόκειται να διαβιβαστεί είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Όταν η δικαιοδοσία θεμελιώνεται από το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αποκλειστικά βάσει της παραγράφου 1, η εν λόγω δικαιοδοσία ασκείται μόνον κατόπιν αιτήματος διαβίβασης ποινικής διαδικασίας βάσει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 4

Παραίτηση από ποινική δίωξη, αναστολή ή παύση ποινικής διαδικασίας από το αιτούν κράτος

Κάθε κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία βάσει του εθνικού του δικαίου για τη δίωξη ποινικού αδικήματος μπορεί, για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, να παραιτηθεί από την ποινική δίωξη, να αναστείλει ή να παύσει την ποινική διαδικασία, προκειμένου να καταστήσει δυνατή τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας σχετικά με το ποινικό αυτό αδίκημα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Άρθρο 5

Κριτήρια για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής διαδικασίας

1. Αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας μπορεί να υποβληθεί μόνον όταν η αιτούσα αρχή θεωρεί ότι ο στόχος της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένης της αναλογικότητας, θα υπηρετηθεί καλύτερα με τη διεξαγωγή της σχετικής ποινικής διαδικασίας σε άλλο κράτος μέλος.

2. Η αιτούσα αρχή λαμβάνει ιδίως υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια, όταν εξετάζει εάν θα υποβάλει αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας:

α) το ποινικό αδίκημα έχει τελεστεί εν όλω ή εν μέρει στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή τα περισσότερα από τα αποτελέσματα του ποινικού αδικήματος ή σημαντικό μέρος της ζημίας που αποτελούν μέρος των στοιχείων της ειδικής υπόστασης του ποινικού αδικήματος επήλθαν στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

β) ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι είναι υπήκοοι ή κάτοικοι του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

γ) ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και το κράτος αυτό αρνείται να παραδώσει τα συγκεκριμένα πρόσωπα στο αιτούν κράτος βάσει:

i) του άρθρου 4 σημείο 2) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ·

ii) του άρθρου 4 σημείο 3) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, όταν η άρνηση αυτή δεν βασίζεται σε τελική απόφαση που εκδόθηκε για το συγκεκριμένο πρόσωπο για το ίδιο ποινικό αδίκημα, η οποία εμποδίζει τη συνέχιση της ποινικής διαδικασίας· ή

iii) του άρθρου 4 σημείο 7) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ·

δ) ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι για τους οποίους έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και το κράτος αυτό αρνείται να παραδώσει τα εν λόγω πρόσωπα, εάν διαπιστώσει ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται, βάσει συγκεκριμένων και αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων, ότι η παράδοση θα συνεπαγόταν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, πρόδηλη παραβίαση σχετικού θεμελιώδους δικαιώματος, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της ΣΕΕ και στον Χάρτη·

ε) το μεγαλύτερο μέρος των αποδεικτικών στοιχείων που σχετίζονται με την έρευνα βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή η πλειονότητα των σχετικών μαρτύρων είναι κάτοικοι του εν λόγω κράτους·

στ) εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή άλλα πραγματικά περιστατικά κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου·

ζ) εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά κατά άλλων προσώπων·

η) ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι εκτίουν ή πρόκειται να εκτίσουν στερητική της ελευθερίας ποινή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

θ) η εκτέλεση της ποινής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα είναι πιθανό να βελτιώσει τις προοπτικές κοινωνικής επανένταξης του καταδικασθέντος ή υπάρχουν άλλοι λόγοι για τους οποίους θα ήταν σκοπιμότερη η εκτέλεση στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

ι) ένα ή περισσότερα θύματα είναι υπήκοοι ή κάτοικοι του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

ια) οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έχουν επιτύχει συναίνεση βάσει της συμφωνίας-πλαισίου 2009/948/ΔΕΥ, ή με άλλον τρόπο, σχετικά με τη συγκέντρωση των ποινικών διαδικασιών σε ένα κράτος μέλος.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο ι), η αιτούσα αρχή λαμβάνει δεόντως υπόψη τα παιδιά-θύματα και άλλα ευάλωτα άτομα.

3. Ένας ύποπτος, κατηγορούμενος ή θύμα μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο, να προτείνει στις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους ή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να διαβιβασθεί η ποινική διαδικασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Οι εν λόγω προτάσεις λαμβάνονται υπόψη και καταγράφονται σύμφωνα με τη διαδικασία καταγραφής που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του σχετικού κράτους μέλους. Εάν η πρόταση υποβληθεί στην αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί να διαβουλευθεί με την αιτούσα αρχή. Οι προτάσεις που υποβάλλονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν γεννούν υποχρέωση για το αιτούν κράτος να ζητήσει τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας ή να διαβιβάσει ποινική διαδικασίας στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή για την αιτούσα αρχή ή την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να διαβουλευθούν μεταξύ τους.

Άρθρο 6

Δικαιώματα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου

1. Πριν από την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή λαμβάνει δεόντως υπόψη, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, τα έννομα συμφέροντα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, συμπεριλαμβανομένων πτυχών που αφορούν την αποκαταστατική δικαιοσύνη.

2. Τα δικαιώματα που ορίζονται στις παραγράφους 3, 4 και 6 του παρόντος άρθρου και στα άρθρα 15 και 17 ισχύουν για τους υπόπτους ή τους κατηγορουμένους στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας από τη στιγμή που ενημερώνονται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, με επίσημη κοινοποίηση ή με άλλον τρόπο, ότι είναι ύποπτοι ή κατηγορούνται για την τέλεση ποινικού αδικήματος και ανεξάρτητα από το εάν στερούνται την ελευθερία τους.

3. Πριν από την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή:

α) ενημερώνει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος, σχετικά με την πρόθεσή της να υποβάλει αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας· και

β) παρέχει στον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο την ευκαιρία να διατυπώσει τη γνώμη του για την εν λόγω διαβίβαση, μεταξύ άλλων για πτυχές που αφορούν την αποκαταστατική δικαιοσύνη.

Δεν απαιτείται να εκπληρώνει η αιτούσα αρχή τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου στις περιπτώσεις στις οποίες:

α) η εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων θα υπονόμευε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα μιας έρευνας ή θα έβλαπτε με άλλον τρόπο την έρευνα·

β) ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να εντοπιστεί ούτε είναι δυνατή η επικοινωνία μαζί του παρά τις εύλογες προσπάθειες που καταβάλλει η αιτούσα αρχή· ή

γ) το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας έπεται πρότασης του υπόπτου ή του κατηγορουμένου δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3.

4. Εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος αποφασίσει να διατυπώσει τη γνώμη του όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος παρέχει την εν λόγω γνώμη το αργότερο δέκα ημέρες αφότου ενημερωθεί για την πρόθεση υποβολής αιτήματος για διαβίβαση και του δοθεί η ευκαιρία να διατυπώσει τη γνώμη του δυνάμει της παραγράφου 3. Η εν λόγω γνώμη καταγράφεται και λαμβάνεται υπόψη από την αιτούσα αρχή όταν αποφασίζει εάν θα υποβάλει αίτημα για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας. Η εν λόγω καταγραφή πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία καταγραφής που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους.

5. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αιτούσα αρχή μπορεί, για τους σκοπούς της παραγράφου 3, να διαβιβάσει τη συμπληρωμένη έκδοση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι υποχρεώσεις δυνάμει των παραγράφων 3 και 4 εφαρμόζονται κατ' αναλογία για την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, η οποία ενημερώνει αναλόγως την αιτούσα αρχή. Εάν ο εν λόγω ύποπτος ή κατηγορούμενος διατυπώσει γνώμη, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα τη διαβιβάζει στην αιτούσα αρχή.

6. Όταν η αιτούσα αρχή υποβάλλει αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας και ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει ενημερωθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3, ενημερώνει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο αμελλητί, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος, ότι το αίτημα υποβλήθηκε.

7. Σε περιπτώσεις στις οποίες ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αιτούσα αρχή μπορεί, για τους σκοπούς της παραγράφου 6, να διαβιβάσει τη συμπληρωμένη έκδοση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙΙ στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι υποχρεώσεις δυνάμει της παραγράφου 6 εφαρμόζονται κατ' αναλογία για την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, η οποία ενημερώνει αναλόγως την αιτούσα αρχή.

Άρθρο 7

Δικαιώματα του θύματος

1. Πριν από την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή λαμβάνει δεόντως υπόψη, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, τα έννομα συμφέροντα του θύματος, συμπεριλαμβανομένων πτυχών που αφορούν την αποκαταστατική δικαιοσύνη.

2. Όταν το θύμα είναι φυσικό πρόσωπο που διαμένει στο αιτούν κράτος και λαμβάνει τις πληροφορίες σχετικά με τη ποινική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, όπως εφαρμόζεται στο εθνικό δίκαιο, ή είναι νομικό πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στο αιτούν κράτος και λαμβάνει τις εν λόγω πληροφορίες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, η αιτούσα αρχή, πριν από την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας:

α) ενημερώνει το θύμα σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και σε γλώσσα την οποία κατανοεί το θύμα, σχετικά με την πρόθεσή της να υποβάλει αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας· και

β) παρέχει στο θύμα την ευκαιρία να διατυπώσει τη γνώμη του για την εν λόγω διαβίβαση, μεταξύ άλλων για πτυχές που αφορούν την αποκαταστατική δικαιοσύνη.

Δεν απαιτείται να εκπληρώνει η αιτούσα αρχή τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου στις περιπτώσεις στις οποίες:

α) η εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων θα υπονόμευε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας ή θα έβλαπτε με άλλον τρόπο την έρευνα· ή

β) το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας έπεται πρότασης του θύματος δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3.

3. Εάν το θύμα αποφασίσει να διατυπώσει τη γνώμη του όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), το θύμα παρέχει την εν λόγω γνώμη το αργότερο δέκα ημέρες αφότου ενημερωθεί για την πρόθεση υποβολής αιτήματος για διαβίβαση και του δοθεί η ευκαιρία να διατυπώσει τη γνώμη του δυνάμει της παραγράφου 2. Η εν λόγω γνώμη καταγράφεται και λαμβάνεται υπόψη από την αιτούσα αρχή όταν αποφασίζει εάν θα υποβάλει αίτημα για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας. Η εν λόγω καταγραφή πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία καταγραφής που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους.

4. Όταν η αιτούσα αρχή υποβάλλει αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας και το θύμα έχει ενημερωθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, ενημερώνει το θύμα αμελλητί, σε γλώσσα την οποία κατανοεί το θύμα, ότι το αίτημα υποβλήθηκε.

Άρθρο 8

Διαδικασία για την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας

1. Το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας καταρτίζεται από την αιτούσα αρχή με χρήση του εντύπου αίτησης που παρατίθεται στο παράρτημα Ι. Η αιτούσα αρχή υπογράφει το έντυπο αίτησης και επικυρώνει το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό.

2. Το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένο και περιλαμβάνει, ειδικότερα, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) πληροφορίες σχετικά με την αιτούσα αρχή·

β) περιγραφή του ποινικού αδικήματος που αποτελεί αντικείμενο της ποινικής διαδικασίας, και των κείμενων διατάξεων του ποινικού δικαίου του αιτούντος κράτους·

γ) τους λόγους για τους οποίους η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας είναι αναγκαία και σκόπιμη και ειδικότερα ποια από τα κριτήρια του άρθρου 5 παράγραφος 2 εφαρμόζονται·

δ) τις αναγκαίες διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο και το θύμα·

ε) εκτίμηση των επιπτώσεων της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας στα δικαιώματα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου και του θύματος, βάσει πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της η αιτούσα αρχή, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, της γνώμης των ενδιαφερόμενων προσώπων που παρέχεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4 ή το άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3, ή των προτάσεων που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3·

στ) πληροφορίες σχετικά με δικονομικές πράξεις ή μέτρα που έχουν σχέση με την ποινική διαδικασία και έχουν αναληφθεί στο αιτούν κράτος, συμπεριλαμβανομένων τυχόν προσωρινών μέτρων καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί και της προθεσμίας για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων·

ζ) τυχόν ισχύοντες ειδικούς όρους για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680.

3. Όταν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει διατυπώσει τη γνώμη του δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφοι 3 και 4 ή όταν το θύμα έχει διατυπώσει τη γνώμη του δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφοι 2 και 3, η γνώμη αυτή διαβιβάζεται στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μαζί με το αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας. Εάν η γνώμη του υπόπτου, του κατηγορουμένου ή του θύματος διατυπώθηκε προφορικά, η αιτούσα αρχή διασφαλίζει ότι η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει στη διάθεσή της τη γραπτή καταγραφή της εν λόγω δήλωσης.

4. Όταν είναι αναγκαίο, το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας συνοδεύεται από τυχόν πρόσθετες σχετικές πληροφορίες και έγγραφα.

5. Το συμπληρωμένο έντυπο αίτησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και τα ουσιώδη τμήματα κάθε άλλης γραπτής πληροφορίας που συνοδεύει το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας μεταφράζονται σε επίσημη γλώσσα του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

6. Η αιτούσα αρχή διαβιβάζει το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας απευθείας στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ή, κατά περίπτωση, με τη συμμετοχή της κεντρικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 20. Η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα πραγματοποιούν κάθε άλλη επίσημη επικοινωνία απευθείας ή, κατά περίπτωση, με τη συμμετοχή της κεντρικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 20.

7. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δεν είναι γνωστή στην αιτούσα αρχή, η αιτούσα αρχή προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες έρευνες, μεταξύ άλλων μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, όπως προβλέπεται στην απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([36]), προκειμένου να καθορίσει ποια αρχή είναι αρμόδια στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για την έκδοση της απόφασης δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 1.

8. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αποστέλλει στην αιτούσα αρχή απόδειξη παραλαβής αμελλητί και σε κάθε περίπτωση εντός 7 ημερών από την παραλαβή εντύπου αίτησης, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Η εν λόγω υποχρέωση ισχύει τόσο για την κεντρική αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 20, κατά περίπτωση, όσο και για την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, η οποία λαμβάνει το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας από την κεντρική αρχή.

9. Όταν η αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η οποία παρέλαβε το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, δεν έχει αρμοδιότητα να εκδώσει απόφαση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 1, διαβιβάζει αμελλητί το αίτημα στην αρμόδια αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα εντός του ίδιου κράτους μέλους και ενημερώνει αναλόγως την αιτούσα αρχή.

Άρθρο 9

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται από την αιτούσα αρχή μετά τη διαβίβαση του αιτήματος

1. Η αιτούσα αρχή ενημερώνει αμελλητί την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα για κάθε δικονομική πράξη ή μέτρο που έχει σχέση με την ποινική διαδικασία και έχει αναληφθεί στο αιτούν κράτος μετά τη διαβίβαση του αιτήματος για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, και παρέχει όλα τα σχετικά έγγραφα.

([36]) Απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 130).

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τα ουσιώδη τμήματα των σχετικών εγγράφων που παρέχονται σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο μεταφράζονται από την αιτούσα αρχή σε επίσημη γλώσσα του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Άρθρο 10

Ανάκληση του αιτήματος

1. Η αιτούσα αρχή δύναται να ανακαλέσει το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας ανά πάσα στιγμή προτού λάβει την απόφαση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα με την οποία γίνεται δεκτή ή απορρίπτεται η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η αιτούσα αρχή ενημερώνει αμέσως σχετικά την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα.

2. Η αιτούσα αρχή ενημερώνει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο που έχει ενημερωθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 και το θύμα που έχει ενημερωθεί σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, σχετικά με την ανάκληση του αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, και το πράττει σε γλώσσα την οποία αυτοί κατανοούν.

3. Στις περιπτώσεις στις οποίες ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αιτούσα αρχή μπορεί, προκειμένου να παράσχει την ενημέρωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, να διαβιβάσει τη συμπληρωμένη έκδοση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα VI στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Στις περιπτώσεις αυτές, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα παρέχει τις εν λόγω πληροφορίες στον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο και ενημερώνει αναλόγως την αιτούσα αρχή.

4. Όταν η αιτούσα αρχή έχει ενημερώσει την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, σύμφωνα με την παράγραφο 1, σχετικά με την ανάκληση του αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, η ποινική διαδικασία παραμένει αρμοδιότητα της αιτούσας αρχής.

Άρθρο 11

Απόφαση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα

1. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα εκδίδει απόφαση σχετικά με την αποδοχή ή την άρνηση της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας εν όλω ή εν μέρει και αποφασίζει, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Η απόφαση για την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη.

2. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα γνωστοποιεί την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου στην αιτούσα αρχή, σύμφωνα με τις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 13.

3. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβίβασε η αιτούσα αρχή είναι ανεπαρκείς για να μπορέσει να αποφασίσει εάν θα αποδεχθεί ή θα αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, δύναται να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες κρίνει αναγκαίες. Η αιτούσα αρχή παρέχει τις ζητούμενες πρόσθετες πληροφορίες αμελλητί, εφόσον είναι διαθέσιμες, συνοδευόμενες από μετάφραση σε επίσημη γλώσσα του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

4. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αποφασίσει να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 12, ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους της άρνησης αυτής.

5. Όταν η αιτούσα αρχή έχει παραλάβει την αιτιολογημένη απόφαση αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η αιτούσα αρχή διαβιβάζει αμελλητί στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο της δικογραφίας ή των σχετικών τμημάτων της, συνοδευόμενο από τη μετάφρασή τους σε επίσημη γλώσσα του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

6. Εάν παύσει η ποινική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 21, η αιτούσα αρχή διαβιβάζει αμελλητί το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο τυχόν υπόλοιπων σχετικών τμημάτων της δικογραφίας, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών φυσικών αποδεικτικών στοιχείων, στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Σε περίπτωση που έχει ήδη παρασχεθεί επικυρωμένο αντίγραφο της δικογραφίας στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, η αιτούσα αρχή, κατόπιν αιτήματος της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, διαβιβάζει τα πρωτότυπα έγγραφα της δικογραφίας. Το αιτούν κράτος μπορεί να απαιτήσει την επιστροφή σε αυτό των πρωτότυπων εγγράφων της δικογραφίας ή των φυσικών αποδεικτικών στοιχείων, όταν τα εν λόγω έγγραφα ή τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν απαιτούνται πλέον στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή όταν η διαδικασία περατωθεί στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε περίπτωση που το αιτούν κράτος, εάν του ζητηθεί από το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, έχει δηλώσει ότι δεν προτίθεται να ανακτήσει τα πρωτότυπα έγγραφα της δικογραφίας ή τα φυσικά αποδεικτικά στοιχεία όταν αυτά δεν απαιτούνται πλέον ή όταν η διαδικασία περατωθεί, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να καθορίσει, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, πώς θα χειριστεί τα εναπομένοντα αποδεικτικά στοιχεία, μεταξύ άλλων αν θα διατηρήσει ή θα καταστρέψει τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία.

7. Για τους σκοπούς των παραγράφων 5 και 6, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορούν να διαβουλεύονται μεταξύ τους για να καθορίσουν τα σχετικά τμήματα της δικογραφίας που πρέπει να διαβιβαστούν και να μεταφραστούν.

Άρθρο 12

Λόγοι άρνησης

1. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αρνείται τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, εν όλω ή εν μέρει, όταν δεν είναι δυνατή η κίνηση ή η διεξαγωγή ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται το αίτημα για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, εάν ισχύουν ένας ή περισσότεροι από τους ακόλουθους λόγους:

α) η συμπεριφορά σε σχέση με την οποία υποβλήθηκε το αίτημα δεν συνιστά ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

β) η ανάληψη της ποινικής διαδικασίας αντίκειται στην αρχή ne bis in idem·

γ) ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να υπέχει ποινική ευθύνη για το ποινικό αδίκημα λόγω της ηλικίας του·

δ) το αξιόποινο έχει παραγραφεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

ε) δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη δίωξη του ποινικού αδικήματος στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

στ) το ποινικό αδίκημα καλύπτεται από αμνηστία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

ζ) το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν έχει δικαιοδοσία για το ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ούτε δικαιοδοσία με βάση το άρθρο 3.

2. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, εν όλω ή εν μέρει, εάν ισχύουν ένας ή περισσότεροι από τους ακόλουθους λόγους:

α) προνόμιο ή ασυλία που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα καθιστά αδύνατη την ανάληψη δράσης·

β) η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι προς το συμφέρον της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης·

γ) το ποινικό αδίκημα δεν έχει τελεστεί εν όλω ή εν μέρει στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, τα περισσότερα αποτελέσματα ή σημαντικό μέρος της ζημίας που αποτελούν μέρος των στοιχείων της ειδικής υπόστασης του ποινικού αδικήματος δεν επήλθαν στην επικράτεια του εν λόγω κράτους, ο δε ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν είναι υπήκοος ούτε κάτοικος του κράτους αυτού·

δ) το έντυπο αίτησης που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 είναι ελλιπές ή προδήλως εσφαλμένο και δεν έχει συμπληρωθεί ή διορθωθεί μετά τη διαβούλευση που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου·

ε) η συμπεριφορά σε σχέση με την οποία υποβλήθηκε το αίτημα δεν συνιστά ποινικό αδίκημα στον τόπο όπου τελέστηκε και το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν έχει αρχική δικαιοδοσία βάσει του εθνικού του δικαίου για τη δίωξη του ποινικού αδικήματος.

3. Όταν ισχύει οποιοσδήποτε από τους λόγους που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, προτού αποφασίσει να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, εν όλω ή εν μέρει, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα διαβουλεύεται, κατά περίπτωση, με την αιτούσα αρχή και, όταν απαιτείται, ζητεί από την αιτούσα αρχή να της παράσχει αμελλητί κάθε αναγκαία πληροφορία.

4. Όταν ισχύει ο λόγος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) και όταν την εξουσία άρσης του προνομίου ή της ασυλίας διαθέτει αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ζητεί από την εν λόγω αρχή να ασκήσει την εξουσία αυτή αμελλητί. Όταν την εξουσία άρσης του προνομίου ή της ασυλίας διαθέτει αρχή άλλου κράτους ή διεθνούς οργανισμού, η αιτούσα αρχή ζητεί από την εν λόγω αρχή ή τον εν λόγω διεθνή οργανισμό να ασκήσει την εξουσία αυτή.

Άρθρο 13

Προθεσμίες

1. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα γνωστοποιεί στην αιτούσα αρχή την απόφασή της σχετικά με την αποδοχή ή την άρνηση της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας αμελλητί και σε κάθε περίπτωση το αργότερο 60 ημέρες μετά την παραλαβή του αιτήματος για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας από την αρμόδια αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα.

2. Εάν, σε συγκεκριμένη υπόθεση, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δεν μπορεί να τηρήσει την προθεσμία που τάσσεται στην παράγραφο 1, ενημερώνει σχετικά την αιτούσα αρχή αμελλητί, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η προθεσμία της παραγράφου 1 μπορεί να παραταθεί κατά 30 ημέρες κατ' ανώτατο όριο.

3. Όταν υπάρχει προνόμιο ή ασυλία δυνάμει του εθνικού δικαίου του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αρχίζει μόνον από την ημέρα κατά την οποία η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ενημερώνεται για την άρση του προνομίου ή της ασυλίας.

Άρθρο 14

Διαβουλεύσεις μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα

1. Εάν απαιτείται, και με την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφοι 3, 5, 6 και 7, του άρθρου 13 παράγραφος 3 και του άρθρου 19 παράγραφος 2, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα διαβουλεύονται μεταξύ τους αμελλητί για να διασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Οι διαβουλεύσεις μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορούν επίσης να πραγματοποιούνται πριν από την υποβολή του αιτήματος για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, ιδίως προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η διαβίβαση θα υπηρετούσε τα συμφέροντα της αποτελεσματικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, καθώς και εάν είναι αναλογική. Προκειμένου να προτείνει τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας από το αιτούν κράτος, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δύναται επίσης να διαβουλεύεται με την αιτούσα αρχή σχετικά με το εάν θα ήταν δυνατόν να υποβληθεί αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας.

3. Όταν η αιτούσα αρχή διαβουλεύεται με την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα προτού υποβάλει αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, θέτει στη διάθεση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία, εκτός εάν η πράξη αυτή θα υπονόμευε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα μιας έρευνας ή θα έβλαπτε με άλλον τρόπο την έρευνα.

4. Όταν οι αρχές λαμβάνουν αιτήματα για διαβουλεύσεις δυνάμει του παρόντος άρθρου, ανταποκρίνονται σε αυτά αμελλητί.

Άρθρο 15

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στον ύποπτο και τον κατηγορούμενο σχετικά με την απόφαση αποδοχής ή άρνησης της διαβίβασης

1. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει εκδώσει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 να αποδεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, αμελλητί, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο ύποπτος ή κατηγορούμενος προβαίνει στις ακόλουθες ενέργειες:

α) ενημερώνει τον ύποπτο ή κατηγορούμενο για την απόφαση να αποδεχτεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας·

β) παρέχει στον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο αντίγραφο της αιτιολογημένης απόφασης να αποδεχτεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας· και

γ) ενημερώνει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο σχετικά με το δικαίωμα σε πραγματικό μέσο έννομης προστασίας στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιών για την άσκηση τέτοιου μέσου.

Όπου αρμόζει, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δύναται να ζητήσει τη συνδρομή της αιτούσας αρχής για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

2. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος βρίσκεται στο αιτούν κράτος, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, να διαβιβάσει τη συμπληρωμένη έκδοση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα IV στην αιτούσα αρχή. Στις περιπτώσεις αυτές, οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται κατ' αναλογία για την αιτούσα αρχή, η οποία ενημερώνει αναλόγως την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα.

3. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει εκδώσει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή ενημερώνει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο, αμελλητί, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος, σχετικά με την απόφαση να αρνηθεί τη διαβίβαση.

Όπου αρμόζει, η αιτούσα αρχή μπορεί να ζητήσει τη συνδρομή της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

4. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αιτούσα αρχή μπορεί, για τους σκοπούς της παραγράφου 3, να διαβιβάσει τη συμπληρωμένη έκδοση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα IV στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Στις περιπτώσεις αυτές, η υποχρέωση της παραγράφου 3 εφαρμόζεται κατ' αναλογία για την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα η οποία ενημερώνει αναλόγως την αιτούσα αρχή.

5. Δεν απαιτείται να εκπληρώνει η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, η δε αιτούσα αρχή δεν απαιτείται να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στις περιπτώσεις στις οποίες:

α) η εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων θα υπονόμευε το απόρρητο μιας έρευνας ή θα έθιγε με άλλο τρόπο την έρευνα· ή

β) ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να εντοπιστεί ούτε είναι δυνατή η επικοινωνία μαζί του παρά τις εύλογες προσπάθειες που καταβάλλει η αρχή στην οποία υποβάλλεται το αίτημα ή η αιτούσα αρχή, αντίστοιχα.

Άρθρο 16

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στο θύμα σχετικά με την απόφαση αποδοχής ή άρνησης της διαβίβασης

1. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει εκδώσει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού να αποδεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, και το θύμα είναι φυσικό πρόσωπο που διαμένει στο αιτούν κράτος και λαμβάνει τις πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, όπως εφαρμόζεται στο εθνικό δίκαιο, ή είναι νομικό πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στο αιτούν κράτος και λαμβάνει τις εν λόγω πληροφορίες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ενημερώνει, αμελλητί, το θύμα σε γλώσσα την οποία κατανοεί το θύμα, σχετικά:

α) με την απόφαση να αποδεχτεί τη διαβίβαση από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα· και

β) το δικαίωμα του θύματος σε πραγματικό μέσο έννομης προστασίας στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιών για την άσκηση τέτοιου μέσου.

Όπου αρμόζει, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δύναται να ζητήσει τη συνδρομή της αιτούσας αρχής για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

2. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το θύμα βρίσκεται στο αιτούν κράτος, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, να διαβιβάσει τη συμπληρωμένη έκδοση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα V στην αιτούσα αρχή. Στις περιπτώσεις αυτές, οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στην αιτούσα αρχή η οποία ενημερώνει αναλόγως την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα.

3. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει εκδώσει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, και το θύμα είναι φυσικό πρόσωπο που διαμένει στο αιτούν κράτος και λαμβάνει τις πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, όπως εφαρμόζεται στο εθνικό δίκαιο, ή είναι νομικό πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στο αιτούν κράτος και λαμβάνει τις εν λόγω πληροφορίες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, η αιτούσα αρχή ενημερώνει, αμελλητί, το θύμα σε γλώσσα την οποία κατανοεί το θύμα, σχετικά με την απόφαση να αρνηθεί τη διαβίβαση.

4. Δεν απαιτείται να εκπληρώνει η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφος, η δε αιτούσα αρχή δεν απαιτείται να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στις περιπτώσεις στις οποίες:

α) η εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών θα υπονόμευε το απόρρητο μιας έρευνας ή θα έθιγε με άλλο τρόπο την έρευνα· ή

β) το θύμα δεν μπορεί να εντοπιστεί ούτε είναι δυνατή η επικοινωνία μαζί του παρά τις εύλογες προσπάθειες που καταβάλλει η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ή η αιτούσα αρχή, αντίστοιχα.

Άρθρο 17

Δικαίωμα σε πραγματικό μέσο έννομης προστασίας

1. Οι ύποπτοι, οι κατηγορούμενοι και τα θύματα έχουν δικαίωμα σε πραγματικό μέσο έννομης προστασίας, στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, κατά απόφασης αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας. Το δικαίωμα αυτό ασκείται ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

2. Εάν ασκείται μέσο έννομης προστασίας κατά απόφασης αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, η απόφαση εξετάζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 2. Στον βαθμό που ασκήθηκε διακριτική ευχέρεια, ο έλεγχος περιορίζεται στην εκτίμηση του κατά πόσον η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.

Η προθεσμία για την άσκηση πραγματικού μέσου έννομης προστασίας δεν υπερβαίνει τις 15 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής της αιτιολογημένης απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας.

Όταν το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας υποβάλλεται μετά την ολοκλήρωση της ποινικής έρευνας και έχει απαγγελθεί κατηγορία στον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο, η άσκηση μέσου έννομης προστασίας κατά απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το εν λόγω ανασταλτικό αποτέλεσμα δεν θίγει τη δυνατότητα

του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να διατηρήσει σε ισχύ τα προσωρινά μέτρα που είναι αναγκαία για την παρεμπόδιση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να φυγοδικήσει, ή να διατηρήσει τα αποδεικτικά στοιχεία, τα όργανα ποινικού αδικήματος ή τα προϊόντα εγκλήματος.

Η τελική απόφαση σχετικά με το μέσο έννομης προστασίας εκδίδεται αμελλητί και, ει δυνατόν, εντός 60 ημερών.

Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ενημερώνει την αιτούσα αρχή σχετικά με το τελικό αποτέλεσμα του ασκηθέντος μέσου έννομης προστασίας. Στις περιπτώσεις στις οποίες το τελικό αποτέλεσμα του μέσου έννομης προστασίας είναι η ακύρωση της απόφασης με την οποία γίνεται δεκτή η διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας, η ποινική διαδικασία αναπέμπεται στην αιτούσα αρχή.

Η παρούσα παράγραφος δεν θίγει τυχόν περαιτέρω μέσα έννομης προστασίας που είναι διαθέσιμα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

3. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα διασφαλίζει ότι οι ύποπτοι, οι κατηγορούμενοι και τα θύματα έχουν δικαίωμα πρόσβασης σε όλα τα σχετικά με τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας έγγραφα τα οποία αποτέλεσαν τη βάση για την απόφαση αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού και τα οποία είναι αναγκαία για την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματός τους σε μέσο έννομης προστασίας. Το δικαίωμα πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα ασκείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Η εν λόγω πρόσβαση μπορεί να είναι περιορισμένη, με την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου, σε περίπτωση που αυτό θα υπονόμευε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα μιας έρευνας ή θα έβλαπτε με άλλον τρόπο την έρευνα ή την ασφάλεια προσώπων.

Άρθρο 18

Συνεργασία με την Eurojust και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο

Η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορούν σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας να ζητούν τη συνδρομή της Eurojust ή του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους. Ειδικότερα, η Eurojust μπορεί, κατά περίπτωση, να διευκολύνει τις διαβουλεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 3, 5, 6 και 7, στο άρθρο 12 παράγραφος 3, στο άρθρο 14, στο άρθρο 19 παράγραφος 2 και στο άρθρο 21 παράγραφος 3.

Άρθρο 19

Έξοδα διαβίβασης ποινικής διαδικασίας

1. Κάθε κράτος μέλος φέρει τα δικά του έξοδα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Όταν η μετάφραση της δικογραφίας και άλλων σχετικών εγγράφων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφοι 3, 5, 6 και 7 συνεπάγεται σημαντικά ή έκτακτα έξοδα, η αιτούσα αρχή δύναται να υποβάλει πρόταση επιμερισμού των εξόδων στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Η πρόταση αυτή συνοδεύεται από λεπτομερή ανάλυση των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η αιτούσα αρχή. Μετά την υποβολή της εν λόγω πρότασης, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα διαβουλεύονται μεταξύ τους.

Άρθρο 20

Ορισμός κεντρικών αρχών

Κάθε κράτος μέλος δύναται να ορίσει μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή αιτημάτων για τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών, καθώς και για άλλη επίσημη αλληλογραφία σχετική με τα εν λόγω αιτήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Άρθρο 21

Αποτελέσματα στο αιτούν κράτος

1. Μετά την παραλαβή της αιτιολογημένης απόφασης για την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1, ή της τελικής απόφασης σχετικά με μέσο έννομης προστασίας δυνάμει του άρθρου 17, η ποινική διαδικασία αναστέλλεται ή παύει στο αιτούν κράτος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, εκτός εάν το αποτέλεσμα του μέσου έννομης προστασίας είναι η αναπομπή της υπόθεσης στο αιτούν κράτος, ή η αιτούσα αρχή έχει ήδη αναστείλει ή παύσει την εν λόγω ποινική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 4.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η ποινική διαδικασία στο αιτούν κράτος μπορεί να παραμείνει ανοικτή προκειμένου η αιτούσα αρχή να έχει τη δυνατότητα:

α) να λαμβάνει τα αναγκαία επείγοντα ανακριτικά ή άλλα δικονομικά μέτρα, περιλαμβανομένων μέτρων για την παρεμπόδιση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να φυγοδικήσει, ή μέτρα δέσμευσης·

β) να διατηρεί τα ανακριτικά ή άλλα δικονομικά μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί, περιλαμβανομένων μέτρων για την παρεμπόδιση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να φυγοδικήσει, τα οποία είναι αναγκαία για την εκτέλεση απόφασης βάσει της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, άλλης πράξης αμοιβαίας αναγνώρισης ή αιτήματος αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

3. Κατόπιν απόφασης της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να αποδεχθεί τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα συνεργάζονται, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό και σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, ιδίως όταν το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα απαιτεί την τήρηση ορισμένων διατυπώσεων και διαδικασιών, κυρίως όσον αφορά το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων. Η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα συνεργάζονται επίσης για προσωρινά μέτρα που λαμβάνονται πριν από τη διαβίβαση και βάσει της παραγράφου 2.

4. Όταν η εκτέλεση των μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει της παραγράφου 2 έχει ολοκληρωθεί ή όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει λάβει τα αναγκαία ανακριτικά ή άλλα δικονομικά μέτρα, και τα μέτρα που έλαβε η αιτούσα αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 2 δεν είναι πλέον αναγκαία, η ποινική διαδικασία στο αιτούν κράτος αναστέλλεται ή διακόπτεται.

5. Η αιτούσα αρχή δύναται να συνεχίσει ή να επαναλάβει ποινική διαδικασία, εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα την ενημερώσει για την απόφασή της να παύσει την ποινική διαδικασία που σχετίζεται με τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται η ποινική διαδικασία για την οποία έγινε δεκτή η διαβίβαση, εκτός εάν η εν λόγω απόφαση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, απαγορεύει οριστικά τη συνέχιση της ποινικής δίωξης και ελήφθη κατόπιν απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης, με αποτέλεσμα να αποκλείεται η κίνηση περαιτέρω ποινικών διαδικασιών για τις ίδιες πράξεις στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

6. Η παράγραφος 5 δεν θίγει το δικαίωμα των θυμάτων να κινήσουν ή να ζητήσουν την επανάληψη της ποινικής διαδικασίας κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου στο αιτούν κράτος, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του κράτους αυτού, εκτός εάν η απόφαση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να παύσει την ποινική διαδικασία, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, απαγορεύει οριστικά τη συνέχιση της ποινικής δίωξης και ελήφθη κατόπιν απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης, με αποτέλεσμα να αποκλείεται η κίνηση περαιτέρω ποινικών διαδικασιών για τις ίδιες πράξεις στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Άρθρο 22

Αποτελέσματα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα

1. Η ποινική διαδικασία που διαβιβάζεται διέπεται από το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Υπό την προϋπόθεση ότι δεν αντίκειται στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, κάθε πράξη που διεξάγεται για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας ή της προκαταρκτικής εξέτασης που διενεργείται από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους έχει στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα την ίδια ισχύ με εκείνη που θα είχε αν είχε διεξαχθεί έγκυρα από τις αρμόδιες αρχές του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ), κάθε πράξη που εκτελείται έγκυρα στο αιτούν κράτος και η οποία διακόπτει ή αναστέλλει την προθεσμία παραγραφής έχει το ίδιο αποτέλεσμα με τη διακοπή ή την αναστολή της προθεσμίας παραγραφής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω πράξη θα είχε αυτό το αποτέλεσμα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο..

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στο εθνικό τους δίκαιο ότι, σε περιπτώσεις που η δικαιοδοσία βασίζεται στο άρθρο 3 και όταν ενεργούν ως κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος βρίσκεται στο εν λόγω κράτος, η αρμόδια αρχή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται, αφού λάβει το αίτημα διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας και τυχόν πρόσθετες πληροφορίες σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, και πριν από την έκδοση της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης, να λαμβάνει, κατόπιν εκτίμησης, τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με το οικείο εθνικό δίκαιο, για τη σύλληψη του υπόπτου ή του κατηγορουμένου ή προκειμένου να διασφαλίζει ότι ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος παραμένει στην επικράτεια του οικείου κράτους, ή να λαμβάνει άλλα προσωρινά αναγκαία μέτρα όπως μέτρα δέσμευσης.

4. Η απόφαση να τεθεί ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος υπό κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 3 λαμβάνεται από την ίδια αρχή που θα ήταν αρμόδια να λάβει το εν λόγω μέτρο σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση, και υπόκειται στις εγγυήσεις που ισχύουν για τα εν λόγω μέτρα βάσει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων της δικαστικής εποπτείας και των προθεσμιών προσωρινής κράτησης.

5. Αποδεικτικά στοιχεία που διαβιβάζονται από την αιτούσα αρχή δεν απορρίπτονται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μόνον επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία συλλέχθηκαν σε άλλο κράτος μέλος. Τα αποδεικτικά στοιχεία που συλλέγονται στο αιτούν κράτος μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, υπό την προϋπόθεση ότι το παραδεκτό των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων συνάδει με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, συμπεριλαμβανομένων των θεμελιωδών αρχών του δικαίου του. Η εξουσία του δικάζοντος δικαστηρίου να αξιολογεί ελεύθερα τα αποδεικτικά στοιχεία δεν θίγεται από τον παρόντα κανονισμό.

6. Στις περιπτώσεις στις οποίες στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα έχει επιβληθεί στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το εν λόγω κράτος αφαιρεί από τη συνολική περίοδο κράτησης που πρέπει να εκτιθεί όλες τις περιόδους κράτησης που διανύθηκαν στο αιτούν κράτος και οι οποίες επιβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαβιβαζόμενης ποινικής διαδικασίας. Προς τον σκοπό αυτόν, η αιτούσα αρχή διαβιβάζει στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα όλες τις πληροφορίες σχετικά με την περίοδο κράτησης του υπόπτου ή του κατηγορουμένου στο αιτούν κράτος.

7. Στις περιπτώσεις στις οποίες, τόσο στο αιτούν κράτος όσο και στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η ποινική διαδικασία δύναται να κινηθεί μόνο κατόπιν μήνυσης, η μήνυση που υποβάλλεται στο αιτούν κράτος ισχύει και στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

8. Η επιβαλλόμενη ποινή για το ποινικό αδίκημα είναι η προβλεπόμενη στο εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εκτός εάν το δίκαιο αυτό ορίζει διαφορετικά. Όταν το ποινικό αδίκημα τελέστηκε στην επικράτεια του αιτούντος κράτους, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί να λάβει υπόψη, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους, εφόσον αυτό θα ήταν προς όφελος του κατηγορουμένου. Όταν η δικαιοδοσία βασίζεται αποκλειστικά στο άρθρο 3, η ποινή που επιβάλλεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν είναι αυστηρότερη από το ανώτατο όριο ποινής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους.

Άρθρο 23

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα

Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ή, κατά περίπτωση, άλλη αρμόδια αρχή, παρέχει στην αιτούσα αρχή πληροφορίες σχετικά με την παύση της ποινικής διαδικασίας ή με κάθε απόφαση που λαμβάνεται μετά το πέρας της ποινικής διαδικασίας, περιλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με το εάν η απόφαση αυτή, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, απαγορεύει οριστικά τη συνέχιση της ποινικής δίωξης και ελήφθη κατόπιν απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης, με αποτέλεσμα να εμποδίζεται η κίνηση περαιτέρω ποινικών διαδικασιών για τις ίδιες πράξεις στο εν λόγω κράτος. Η εν λόγω αρχή παρέχει επίσης πληροφορίες σχετικά με την οριστική εκτέλεση της επιβαλλόμενης ποινής ή άλλες πληροφορίες ουσιώδους σημασίας. Διαβιβάζει αντίγραφο της τελικής έγγραφης απόφασης που λαμβάνεται μετά το πέρας της ποινικής διαδικασίας στην αιτούσα αρχή.

Τουλάχιστον τα ουσιώδη τμήματα των πληροφοριών και της τελικής απόφασης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου μεταφράζονται σε επίσημη γλώσσα του αιτούντος κράτους ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το αιτούν κράτος σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΜΕΣΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Άρθρο 24

Μέσα επικοινωνίας

1. Η επικοινωνία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, περιλαμβανομένης της ανταλλαγής της αίτησης και των λοιπών εντύπων που ορίζονται στα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού, της απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού και άλλων εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 5 αυτού, μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα και με τη συμμετοχή κεντρικών αρχών, όταν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 20 του παρόντος κανονισμού, καθώς και με την Eurojust, πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2023/2844.

2. Το άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2 και τα άρθρα 8 και 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2023/2844 που θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις ηλεκτρονικές υπογραφές και τις ηλεκτρονικές σφραγίδες, τα έννομα αποτελέσματα των ηλεκτρονικών εγγράφων και την προστασία των διαβιβαζόμενων πληροφοριών εφαρμόζονται στην επικοινωνία που διαβιβάζεται μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ.

3. Οι διαβουλεύσεις δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 7 και του άρθρου 14 μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, και με τη συμμετοχή των κεντρικών αρχών, όταν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 20, καθώς και με την Eurojust, μπορούν να διεξάγονται με τη χρήση κάθε κατάλληλου μέσου επικοινωνίας, μεταξύ άλλων μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ.

Άρθρο 25

Θέσπιση αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ

1. Έως την 8η Ιανουαρίου 2027, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, με τις οποίες καθορίζονται τα ακόλουθα:

α) οι τεχνικές προδιαγραφές για τις μεθόδους επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα για τους σκοπούς του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ·

β) οι τεχνικές προδιαγραφές των πρωτοκόλλων επικοινωνίας·

γ) οι στόχοι που αφορούν την ασφάλεια των πληροφοριών και τα σχετικά τεχνικά μέτρα για τη διασφάλιση των ελάχιστων προτύπων ασφάλειας πληροφοριών και υψηλού επιπέδου κυβερνοασφάλειας για την επεξεργασία και την κοινοποίηση πληροφοριών στο πλαίσιο του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ·

δ) οι στόχοι ελάχιστης διαθεσιμότητας και οι ενδεχόμενες σχετικές τεχνικές απαιτήσεις για τις υπηρεσίες που παρέχει το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ·

ε) ψηφιακά διαδικαστικά πρότυπα, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 9) του κανονισμού (ΕΕ) 2022/850.

2. Οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 παρόντος άρθρου εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 26

Λογισμικό εφαρμογής αναφοράς

1. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη δημιουργία, την προσβασιμότητα, τη συντήρηση και την ανάπτυξη λογισμικού εφαρμογής αναφοράς, το οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόζουν ως οικείο σύστημα υποστηρικτικών λειτουργιών αντί του εθνικού συστήματος ΤΠ. Η δημιουργία, η συντήρηση και η ανάπτυξη λογισμικού εφαρμογής αναφοράς χρηματοδοτούνται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης.

2. Η Eurojust μπορεί να χρησιμοποιεί το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Η Επιτροπή παρέχει, συντηρεί και υποστηρίζει το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς δωρεάν.

4. Το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς προσφέρει κοινή διεπαφή για την επικοινωνία με άλλα εθνικά συστήματα ΤΠ.

Άρθρο 27

Κόστος του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ

1. Κάθε κράτος μέλος ή οντότητα που χειρίζεται εγκεκριμένο σημείο πρόσβασης e-CODEX, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 4) του κανονισμού (ΕΕ) 2022/850, αναλαμβάνει το κόστος εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης των σημείων πρόσβασης του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ για τα οποία είναι υπεύθυνοι.

2. Κάθε κράτος μέλος ή οντότητα που χειρίζεται εγκεκριμένο σημείο πρόσβασης e-CODEX, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 4) του κανονισμού (ΕΕ) 2022/850, αναλαμβάνει το κόστος δημιουργίας και προσαρμογής των οικείων σχετικών εθνικών ή, κατά περίπτωση, άλλων συστημάτων ΤΠ, ώστε να είναι διαλειτουργικά με τα σημεία πρόσβασης, καθώς και το κόστος διαχείρισης, λειτουργίας και συντήρησης των εν λόγω συστημάτων.

3. Η Eurojust αναλαμβάνει το κόστος εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης των στοιχείων του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ υπό την ευθύνη της.

4. Η Eurojust αναλαμβάνει το κόστος δημιουργίας και προσαρμογής του οικείου συστήματος διαχείρισης υποθέσεων, ώστε να είναι διαλειτουργικό με τα σημεία πρόσβασης, και αναλαμβάνει το κόστος διαχείρισης, λειτουργίας και συντήρησης του εν λόγω συστήματος.

Άρθρο 28

Στατιστικά στοιχεία

1. Τα κράτη μέλη συλλέγουν τακτικά ολοκληρωμένα στατιστικά στοιχεία προκειμένου η Επιτροπή να παρακολουθεί την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διατηρούν αυτά τα στατιστικά στοιχεία και τα διαβιβάζουν στην Επιτροπή σε ετήσια βάση. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι αναγκαία για την παραγωγή των εν λόγω στατιστικών στοιχείων.

2. Τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν:

α) τον αριθμό των υποβληθέντων αιτημάτων για τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών, περιλαμβανομένων των κριτηρίων για το αίτημα διαβίβασης, ανά αιτούν κράτος·

β) τον αριθμό των αιτημάτων για τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών που έγιναν δεκτά και απορρίφθηκαν, περιλαμβανομένων των λόγων άρνησης, ανά κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

γ) το χρονικό διάστημα που χρειάζεται το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τη διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με την απόφαση αποδοχής ή άρνησης διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας.

3. Τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν, εφόσον είναι διαθέσιμα σε κεντρικό επίπεδο στο οικείο κράτος μέλος:

α) τον αριθμό των ερευνών και των ποινικών διώξεων που έπαυσαν μετά την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας·

β) τον αριθμό των υποθέσεων στις οποίες ασκήθηκαν μέσα έννομης προστασίας κατά αποφάσεων για την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής διαδικασίας, διευκρινίζοντας σε κάθε υπόθεση αν το μέσο έννομης προστασίας ασκήθηκε από ύποπτο, κατηγορούμενο ή θύμα, και τον αριθμό των αποφάσεων που προσβλήθηκαν επιτυχώς·

γ) τέσσερα έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εκτελεστικών πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 25 παράγραφος 1, τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 2.

4. Το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 26 και, εφόσον είναι εξοπλισμένα για τον σκοπό αυτό, τα εθνικά συστήματα υποστηρικτικών λειτουργιών ΤΠ προγραμματίζονται να συλλέγουν τα δεδομένα που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και να τα διαβιβάζουν στην Επιτροπή σε ετήσια βάση.

5. Τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 διαβιβάζονται από την 1η Φεβρουαρίου 2028.

6. Τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου συλλέγονται μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 25, εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εκτελεστικών πράξεων που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο. Για όσο διάστημα το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ δεν είναι λειτουργικό και, για τον λόγο αυτόν, τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δεν συλλέγονται αυτόματα, τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία διαβιβάζονται μόνο εάν είναι διαθέσιμα σε κεντρικό επίπεδο στο οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 29

Τροποποιήσεις του εντύπου αίτησης και των λοιπών εντύπων

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 30 για να τροποποιεί τα παραρτήματα επικαιροποιώντας ή εισάγοντας τεχνικές αλλαγές στο έντυπο αίτησης ή στα λοιπά έντυπα. Οι τροποποιήσεις αυτές πρέπει να συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό και να μην τον θίγουν.

Άρθρο 30

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 29 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από την 1η Φεβρουαρίου 2027.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 29 δύναται να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 29 τίθεται σε ισχύ μόνον εάν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα κοινοποίησης της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 31

Διαδικασία επιτροπής

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 25 του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 32

Κοινοποιήσεις

1. Έως την 1η Φεβρουαρίου 2027 κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τα ακόλουθα:

α) τις αρχές οι οποίες, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, είναι αρμόδιες σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 3) να υποβάλλουν ή να επικυρώνουν αιτήματα διαβίβασης ποινικών διαδικασιών, καθώς και τις αρχές οι οποίες είναι αρμόδιες σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 4) να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με τα εν λόγω αιτήματα·

β) πληροφορίες σχετικά με τις άλλες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 4) δεύτερο εδάφιο, εάν το κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στην εν λόγω παράγραφο·

γ) πληροφορίες σχετικά με την κεντρική ή τις κεντρικές αρχές που ορίζει το κράτος μέλος, εάν κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 20·

δ) τις γλώσσες που γίνονται δεκτές για τα αιτήματα διαβίβασης ποινικών διαδικασιών, για την υποβολή συνοδευτικών πληροφοριών και για κάθε επικοινωνία μεταξύ των αρχών, όταν το κράτος μέλος ενεργεί ως αιτούν κράτος και όταν ενεργεί ως κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τυχόν επικαιροποιήσεις των πληροφοριών που κοινοποιούνται δυνάμει της παραγράφου 1.

Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες που λαμβάνει δυνάμει της παραγράφου 1 επικαιροποιούνται και δημοσιοποιούνται σε τμήμα του ιστότοπου του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου στο οποίο υπάρχει ελεύθερη πρόσβαση.

Άρθρο 33

Σχέση με διεθνείς συμφωνίες και ρυθμίσεις

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, εντός του πεδίου εφαρμογής του, από την 1η Φεβρουαρίου 2027, τις αντίστοιχες διατάξεις της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη διαβίβαση των ποινικών δικογραφιών, της 15ης Μαΐου 1972, και της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων, της 20ής Απριλίου 1959, οι οποίες εφαρμόζονται μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Εκτός από τον παρόντα κανονισμό, τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν ή να συνεχίσουν να εφαρμόζουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις με άλλα κράτη μέλη μετά την 7η Ιανουαρίου 2025 μόνο στο μέτρο που οι εν λόγω συμφωνίες ή ρυθμίσεις καθιστούν δυνατή την περαιτέρω ενίσχυση των στόχων του παρόντος κανονισμού και συμβάλλουν στην απλούστευση ή στην περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών διαβίβασης ποινικών διαδικασιών και εάν τηρούν το επίπεδο των διασφαλίσεων που προβλέπεται με τον παρόντα κανονισμό.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή έως την 1η Φεβρουαρίου 2027 τις συμφωνίες και τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2, τις οποίες προτίθενται να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στην Επιτροπή εντός τριών μηνών την υπογραφή κάθε νέας συμφωνίας ή ρύθμισης που προβλέπεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 34

Υποβολή εκθέσεων

Έως την 1η Φεβρουαρίου 2033, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη από πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 και συλλέγονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 35

Μεταβατικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα αιτήματα διαβίβασης ποινικών διαδικασιών που διαβιβάζονται από την 1η Φεβρουαρίου 2027. Τα αιτήματα για τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών που παραλαμβάνονται πριν από την 1η Φεβρουαρίου 2027 εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες πράξεις σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών.

Έως ότου τεθεί σε εφαρμογή το άρθρο 24 δυνάμει του άρθρου 36 τρίτο εδάφιο, η επικοινωνία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα και, κατά περίπτωση, με τη συμμετοχή κεντρικών αρχών, καθώς και με την Eurojust δυνάμει του παρόντος κανονισμού, πραγματοποιείται με κάθε κατάλληλο εναλλακτικό μέσο, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης διασφάλισης ταχείας, ασφαλούς και αξιόπιστης ανταλλαγής πληροφοριών.

Άρθρο 36

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Φεβρουαρίου 2027.

Ωστόσο, το άρθρο 24 εφαρμόζεται από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της περιόδου των δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εκτελεστικών πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 25.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 27 Νοεμβρίου 2024.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
R. METSOLA	BÓKA J.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

η οποία αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011

Σκοπός της παρούσας αίτησης:
☐ Διαβούλευση σχετικά με την πιθανή διαβίβαση ποινικής διαδικασίας
☐ Αίτημα διαβίβασης ποινικής διαδικασίας

ΕΝΟΤΗΤΑ Α: Εμπλεκόμενες αρχές
Αιτούν κράτος:
.....
Αιτούσα αρχή:
.....
Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα:
.....
Αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα:
.....
Αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα της οποίας ζητήθηκε η γνώμη πριν από την υποβολή του παρόντος αιτήματος (κατά περίπτωση):
……..……

ΕΝΟΤΗΤΑ Β: Ταυτότητα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου
1. Ταυτοποίηση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν έχει ταυτοποιηθεί ακόμη
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει ταυτοποιηθεί
Εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει ήδη ταυτοποιηθεί:
Αναφέρετε όλες τις πληροφορίες που είναι γνωστές σχετικά με την ταυτότητα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου. Εάν πρόκειται για περισσότερα του ενός πρόσωπα, παρακαλείστε να παρέχετε τις πληροφορίες για κάθε πρόσωπο χωριστά[1].

i) Για φυσικό/-ά πρόσωπο/-α

Επώνυμο: ……
Όνομα ή ονόματα: ……
Άλλο σχετικό όνομα ή ονόματα, εάν υπάρχουν: .....
Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: .....
Φύλο: .....
Εθνικότητα: .....
Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: .....
Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν:
.....
Ημερομηνία γέννησης: .....
Τόπος γέννησης: .....
Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):
.....
Χώρος εργασίας (συμπεριλαμβανομένων στοιχείων επικοινωνίας): ……
Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου):
……
Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο:……
Άλλες σχετικές πληροφορίες: ……
Να περιγραφεί η τρέχουσα ιδιότητα του συγκεκριμένου προσώπου όσον αφορά τη διαδικασία:
☐ Ύποπτος
☐ Κατηγορούμενος
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει ενημερωθεί από τις αρμόδιες αρχές ότι είναι ύποπτος ή κατηγορείται για την τέλεση ποινικού αδικήματος
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν έχει ενημερωθεί από τις αρμόδιες αρχές ότι είναι ύποπτος ή κατηγορείται για την τέλεση ποινικού αδικήματος
☐ Έχει απαγγελθεί κατηγορία κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου στο πλαίσιο της σχετικής ποινικής διαδικασίας
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει στερηθεί της προσωπικής του ελευθερίας για τους σκοπούς της σχετικής ποινικής διαδικασίας για το ακόλουθο χρονικό διάστημα: από …….. έως ……(μορφή: ηη-μμ-εεεε)

[1] Θα μπορούσε να προβλεφθεί στο ηλεκτρονικό έντυπο αιτήματος ένα αναπτυσσόμενο μενού που θα επιτρέπει διαφορετικές καταχωρίσεις για κάθε ύποπτο/κατηγορούμενο.

ii) Για νομικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επωνυμία:.....
Μορφή νομικού προσώπου: .....
Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:
.....
Διεύθυνση της καταστατικής έδρας/των γραφείων:.....
Αριθμός μητρώου: .....
Διεύθυνση του νομικού προσώπου: .....
Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου): .....
Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου του νομικού προσώπου:.....
Άλλες σχετικές πληροφορίες:.....
Να περιγραφεί η τρέχουσα ιδιότητα του οικείου νομικού προσώπου όσον αφορά τη διαδικασία:
☐ Ύποπτος
☐ Κατηγορούμενος
☐ Το νομικό πρόσωπο έχει ενημερωθεί από τις αρμόδιες αρχές ότι είναι ύποπτο ή κατηγορείται για την τέλεση ποινικού αδικήματος
☐ Το νομικό πρόσωπο δεν έχει ενημερωθεί από τις αρμόδιες αρχές ότι είναι ύποπτο ή κατηγορείται για την τέλεση ποινικού αδικήματος
☐ Έχει απαγγελθεί κατηγορία κατά του οικείου νομικού προσώπου στο πλαίσιο της σχετικής ποινικής διαδικασίας
2. Γνώμη του/των υπόπτου/-των ή του/των κατηγορουμένου/-ων:
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος πρότεινε να κινηθεί η διαδικασία για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος ενημερώθηκε για την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης
☐ Ο ύποπτος ή κατηγορούμενος δεν ενημερώθηκε για την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης/δεν ζητήθηκε η γνώμη του υπόπτου ή του κατηγορουμένου επειδή:
☐ τούτο θα υπονόμευε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα μιας έρευνας ή θα έβλαπτε με άλλον τρόπο την έρευνα
☐ το πρόσωπο δεν μπορούσε να εντοπιστεί ούτε ήταν δυνατή η επικοινωνία μαζί του παρά τις εύλογες προσπάθειες που καταβλήθηκαν
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος διατύπωσε γνώμη σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης. Η γνώμη επισυνάπτεται στην παρούσα αίτηση. Βλ. συνημμένο έγγραφο.
……
……..
☐ Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν διατύπωσε γνώμη σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ: Ταυτότητα του/των θύματος/-των[2]
1. Αναφέρετε όλες τις γνωστές πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του θύματος. Εάν πρόκειται για περισσότερα του ενός πρόσωπα, παρακαλείστε να παρέχετε τις πληροφορίες για κάθε πρόσωπο χωριστά.

i) Για φυσικό/-ά πρόσωπο/-α

Επώνυμο: .....
Όνομα ή ονόματα: .....
Φύλο: .....
Εθνικότητα: .....
Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: .....
Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν:
.....
Ημερομηνία γέννησης: .....
Τόπος γέννησης: .....
Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):
.....
Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου): ……
Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο:……
Άλλες σχετικές πληροφορίες: ……

ii) Για νομικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επωνυμία: .....
Μορφή νομικού προσώπου: .....
Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:
.....
Διεύθυνση της καταστατικής έδρας/των γραφείων: .....
Αριθμός μητρώου: .....
Διεύθυνση του νομικού προσώπου: .....
Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου): .....
Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου του νομικού προσώπου: .....
Άλλες σχετικές πληροφορίες: ……
2. Γνώμη του/των θύματος/-ων
☐ Ένα ή περισσότερα θύματα πρότειναν να κινηθεί η διαδικασία για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας.
☐ Ένα ή περισσότερα θύματα που διαμένουν ή είναι εγκατεστημένα στο αιτούν κράτος και λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, ή, στην περίπτωση νομικού προσώπου, που λαμβάνει τέτοιες πληροφορίες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ενημερώθηκαν για την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης.
☐ Ένα ή περισσότερα θύματα που διαμένουν ή είναι εγκατεστημένα στο αιτούν κράτος και λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2012/29/ΕΕ, ή στην περίπτωση νομικού προσώπου, που λαμβάνει τέτοιες πληροφορίες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, δεν ενημερώθηκαν για την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης διότι τούτο θα είχε υπονομεύσει το απόρρητο μιας έρευνας ή θα είχε βλάψει με άλλο τρόπο την έρευνα.
☐ Ένα ή περισσότερα θύματα διατύπωσαν γνώμη σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης. Η γνώμη επισυνάπτεται στην παρούσα αίτηση. Βλ. συνημμένο έγγραφο:
……
……
☐ Κανένα από τα θύματα δεν διατύπωσε γνώμη σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος διαβίβασης.

[2] Σε περίπτωση περισσότερων του ενός θυμάτων θα μπορούσε να προβλεφθεί ένα αναπτυσσόμενο μενού.

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ: Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και του νομικού χαρακτηρισμού τους

1. Περιγραφή της συμπεριφοράς που συνιστά το/τα ποινικό/-ά αδίκημα/-τα για το/τα οποίο/-α υποβάλλεται το αίτημα και συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται:.....
.....
.....

2. Στάδιο στο οποίο βρίσκεται η διαδικασία:

☐ έρευνα/δίωξη

☐ δίκη

2.1. Παρακαλείστε να παράσχετε περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με την τρέχουσα πορεία της έρευνας/δίωξης ή της δίκης:

…….....

3. Φύση και νομικός χαρακτηρισμός του/των ποινικού/-ών αδικήματος/-ων για το/τα οποίο/-α υποβάλλεται το αίτημα, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τη μέγιστη προβλεπόμενη ποινή για το/τα σχετικό/-ά ποινικό/-ά αδίκημα/-τα και των σχετικών νομικών διατάξεων που αφορούν τις ποινές:

.....

4. Πληροφορίες σχετικά με κάθε πράξη που διακόπτει ή αναστέλλει την παραγραφή του ποινικού αδικήματος ή των ποινικών αδικημάτων για τα οποία υποβάλλεται το αίτημα:

…….....
……

ΕΝΟΤΗΤΑ Ε: Πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία στο αιτούν κράτος

1. Κάθε ανακριτικό ή άλλο δικονομικό μέτρο που λαμβάνει το αιτούν κράτος (να περιγραφεί):

i) μέτρα για την παρεμπόδιση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να φυγοδικήσει ή άλλα προληπτικά μέτρα:

.....
.....
……

ii) μέτρα δέσμευσης: ……..

.....
.....

iii) ανακριτικά μέτρα: ……
……
……

2. Πληροφορίες σχετικά με τα συλλεγέντα αποδεικτικά στοιχεία

Το ακόλουθο υλικό και τα ακόλουθα έγγραφα έχουν συλλεγεί κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας στο αιτούν κράτος (να περιγραφούν):

……
……
……

ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤ: Λόγοι υποβολής του αιτήματος

1. Λόγοι υποβολής του αιτήματος, συμπεριλαμβανομένης, αφενός, της μνείας των λόγων για τους οποίους η διαβίβαση κρίνεται αναγκαία και σκόπιμη, και, αφετέρου, της εκτίμησης των επιπτώσεων της διαβίβασης στα δικαιώματα του/των υπόπτου/-ων ή του/των κατηγορουμένου/-ων και του/των θύματος/-ων:

……..……
……
……
……

2. Κριτήρια για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής διαδικασίας:

☐ το ποινικό αδίκημα έχει τελεστεί εν όλω ή εν μέρει στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή τα περισσότερα από τα αποτελέσματα του ποινικού αδικήματος ή σημαντικό μέρος της ζημίας που αποτελούν μέρος των στοιχείων της ειδικής υπόστασης του ποινικού αδικήματος επήλθαν στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα

☐ ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι είναι υπήκοοι ή κάτοικοι του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα

☐ ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και το κράτος αυτό αρνείται να παραδώσει τα συγκεκριμένα πρόσωπα στο αιτούν κράτος βάσει: i) του άρθρου 4 σημείο 2) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ ii) του άρθρου 4 σημείο 3) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, όταν η άρνηση αυτή δεν βασίζεται σε τελική απόφαση που εκδόθηκε για το συγκεκριμένο πρόσωπο για το ίδιο ποινικό αδίκημα, η οποία εμποδίζει τη συνέχιση της ποινικής διαδικασίας ή iii) του άρθρου 4 σημείο 7) της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ

☐ ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι για τους οποίους έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και το κράτος αυτό αρνείται να παραδώσει τα εν λόγω πρόσωπα, εφόσον διαπιστώσει ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται, βάσει συγκεκριμένων και αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων, ότι η παράδοση θα συνεπαγόταν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, πρόδηλη προσβολή σχετικού θεμελιώδους δικαιώματος που κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

☐το μεγαλύτερο μέρος των αποδεικτικών στοιχείων που σχετίζονται με την έρευνα βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή η πλειονότητα των σχετικών μαρτύρων είναι κάτοικοι του εν λόγω κράτους

☐ εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή άλλα πραγματικά περιστατικά κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου

☐εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια, εν μέρει τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά κατά άλλων προσώπων

☐ ένας ή περισσότεροι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι εκτίουν ή πρόκειται να εκτίσουν στερητική της ελευθερίας ποινή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα

☐ η εκτέλεση της ποινής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα είναι πιθανό να βελτιώσει τις προοπτικές κοινωνικής επανένταξης του καταδικασθέντος ή συντρέχουν άλλοι λόγοι για τους οποίους θα ήταν σκοπιμότερη η εκτέλεση της ποινής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα

☐ ένα ή περισσότερα θύματα είναι υπήκοοι ή κάτοικοι του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

☐ οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έχουν εξασφαλίσει συναίνεση βάσει της συμφωνίας-πλαισίου 2009/948/ΔΕΥ, ή με άλλον τρόπο, σχετικά με τη συγκέντρωση των ποινικών διαδικασιών σε ένα κράτος μέλος

☐άλλοι λόγοι (να διευκρινιστούν): ……
……
……

ΕΝΟΤΗΤΑ Ζ: Συμπληρωματικές πληροφορίες και αιτήματα (κατά περίπτωση)
1. Κατά περίπτωση, παρακαλείστε να παράσχετε πληροφορίες σχετικά με προηγούμενο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, ευρωπαϊκή εντολή έρευνας ή άλλο αίτημα συνδρομής: ……
……
2. Άλλες πρόσθετες πληροφορίες, εφόσον κρίνεται αναγκαίο:
……
……
……
3. Αναφέρετε τυχόν ειδικές προϋποθέσεις για την επεξεργασία των διαβιβαζόμενων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με τις οποίες πρέπει να συμμορφωθεί η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα (άρθρο 9 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[3]):
……
……
4. Κατάλογος συνημμένων: ……
……
……

ΕΝΟΤΗΤΑ Η: Στοιχεία της αρχής που υπέβαλε το αίτημα και, κατά περίπτωση, της ορισθείσας κεντρικής αρχής
1. Επωνυμία της αρχής που υπέβαλε το αίτημα: ……
Ονοματεπώνυμο εκπροσώπου/επωνυμία σημείου επαφής: ……
Αριθ. φακέλου: ……
Διεύθυνση:.....
Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης) .....
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....
Γλώσσα ή γλώσσες στην οποία/στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αιτούσα αρχή:
.....
2. Εάν διαφέρουν από τα ανωτέρω, στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου ή των προσώπων από τα οποία μπορούν να ζητηθούν επιπλέον πληροφορίες ή η εφαρμογή πρακτικών ρυθμίσεων για τη διαβίβαση των αποδεικτικών στοιχείων:
Ονοματεπώνυμο/Τίτλος/Οργανισμός:.....
Διεύθυνση:.....
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....
Αριθ. τηλεφώνου: ……
3. Κεντρική αρχή, κατά περίπτωση
Ονοματεπώνυμο/Τίτλος/Οργανισμός:.....
Διεύθυνση:.....
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....
Αριθ. τηλεφώνου: ……
4. Γλώσσα ή γλώσσες στην οποία/στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την κεντρική αρχή:
.....
Ηλεκτρονική υπογραφή:[4]

[3] Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).

[4] Σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2023/2844.

ΕΝΟΤΗΤΑ Θ: Στοιχεία της δικαστικής αρχής του αιτούντος κράτους που επικύρωσε το αίτημα (κατά περίπτωση)

1. Επωνυμία της αρχής επικύρωσης: ……

Ονοματεπώνυμο εκπροσώπου/επωνυμία σημείου επαφής: ……

Αριθ. φακέλου: ……

Διεύθυνση:.....

Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης) .....

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....

Γλώσσα ή γλώσσες στην οποία ή στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή επικύρωσης:

.....

2. Να αναφέρετε αν το κύριο σημείο επαφής για το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να είναι:

☐ η αιτούσα αρχή

☐ η αρχή επικύρωσης

Ηλεκτρονική υπογραφή:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Έντυπο που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011

Σκοπός του παρόντος εντύπου είναι να ζητηθεί η συνδρομή σας προκειμένου να παρασχεθούν πληροφορίες στον ύποπτο/κατηγορούμενο και να ζητηθεί η γνώμη του σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας. Παρακαλείστε να αποστείλετε το Μέρος Β του παρόντος εντύπου συμπληρωμένο.

Μέρος Α

I. Αρμόδιες αρχές

Αιτούν κράτος:

.....

Αιτούσα αρχή:

.....

Αριθμός υπόθεσης στο αιτούν κράτος:

.....

Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα:

.....

Αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα:

.....

Πληροφορίες σχετικά με αντίστοιχες/παράλληλες ποινικές διαδικασίες στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν υπάρχουν:

.....

Αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα της οποίας ζητήθηκε η γνώμη πριν από την παραλαβή του παρόντος αιτήματος συνδρομής (κατά περίπτωση):

.....

II. Ταυτότητα του/των υπόπτου/-ων / του/των κατηγορουμένου/-ων

i) Για φυσικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επώνυμο: .....

Όνομα ή ονόματα:.....

Άλλο σχετικό όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση: .....

Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: .....

Φύλο:.....

Εθνικότητα:.....

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν:.....

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν:

.....

Ημερομηνία γέννησης:.....

Τόπος γέννησης: .....

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

.....

Χώρος εργασίας (συμπεριλαμβανομένων στοιχείων επικοινωνίας), εάν υπάρχει: ……

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: ……..

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο, εάν υπάρχουν:……..

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: ……

ii) Για νόμιμο εκπρόσωπο (εάν υπάρχει, όταν κρίνεται αναγκαίο λόγω της ηλικίας, της σωματικής ή διανοητικής κατάστασης του υπόπτου ή κατηγορουμένου):

Επώνυμο: ……

Όνομα ή ονόματα: ……

Άλλο όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση: ……

Εθνικότητα: ……

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: ……

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν: ……

Ημερομηνία γέννησης: ……..

Τόπος γέννησης: ……

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση): ……

Στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, Αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: …….

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο, εάν υπάρχουν: ……

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: ……..…

iii) Για νομικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επωνυμία: .....

Μορφή νομικού προσώπου: .....

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

.....

Διεύθυνση της καταστατικής έδρας/των γραφείων: .....

Αριθμός μητρώου: .....

Διεύθυνση του νομικού προσώπου: .....

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: .....

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου του νομικού προσώπου: .....

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: .....

Ηλεκτρονική υπογραφή:

Μέρος Β

Έντυπο για την παροχή πληροφοριών στον ύποπτο/κατηγορούμενο

και για τη διατύπωση γνώμης από αυτόν σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος

για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας[1]

Α) **Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στον ύποπτο/κατηγορούμενο** (συμπληρώνεται από την αιτούσα αρχή)

Ο/Η/Το ..... [αιτούσα αρχή] του/της/των ……. [αιτούν κράτος][2] σας πληροφορεί διά του παρόντος, ……. [ύποπτος/κατηγορούμενος], για την πρόθεση υποβολής αιτήματος για τη διαβίβαση διαδικασίας σχετικά με ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί εναντίον σας, με αριθμό αναφοράς ……., προς το/την/τις …… [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα], σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών.

Πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία **που πρόκειται να διαβιβαστεί**

Περιγραφή της συμπεριφοράς και των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται το ή τα ποινικά αδικήματα για τα οποία πρόκειται να υποβληθεί το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας και ο νομικός χαρακτηρισμός τους:

.....
.....
.....
.....

---

1 Να παρέχεται στον ύποπτο/κατηγορούμενο σε γλώσσα την οποία κατανοεί.

2 Θα μπορούσε να προβλεφθεί στο ηλεκτρονικό έντυπο ένα αναπτυσσόμενο μενού που θα επιτρέπει την επιλογή του σχετικού κράτους μέλους.

Β) **Γνώμη του υπόπτου/κατηγορουμένου σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας** (συμπληρώνεται από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα)

1. Καλείστε, εφόσον το επιθυμείτε, να διατυπώσετε τη γνώμη σας σχετικά με την πρόθεση του/της/του ..... [αιτούσα αρχή] του/της/των …… [αιτούν κράτος][3] να υποβάλει αίτημα διαβίβασης διαδικασίας σχετικά με ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί εναντίον σας στο/στην/στις ..... [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][4].

Η γνώμη μου σχετικά με τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας είναι:

☐ **Θετική**

☐ **Αρνητική**

Αιτιολογήστε, εφόσον το επιθυμείτε:

……
……...

2. Κατά περίπτωση: Οι πληροφορίες σχετικά με την πρόθεση υποβολής αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας και η γνώμη του υπόπτου/κατηγορουμένου μπορούν επίσης να παρασχεθούν προφορικώς και να σημειωθούν σύμφωνα με τη διαδικασία καταγραφής που προβλέπει το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

☐ Ο ύποπτος/κατηγορούμενος διατύπωσε τη γνώμη του προφορικώς Η απομαγνητοφώνηση της καταγραφής επισυνάπτεται και διαβιβάζεται στην αιτούσα αρχή μαζί με το παρόν έντυπο.

Η γνώμη αυτή λαμβάνεται υπόψη από τον/την/το ……..…….. [αιτούσα αρχή] όταν αποφασίζει εάν θα υποβάλει αίτημα για τη διαβίβαση της ποινικής διαδικασίας.

Ταυτότητα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου:

Υπογραφή της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα:

---

[3] Θα μπορούσε να προβλεφθεί στο ηλεκτρονικό έντυπο ένα αναπτυσσόμενο μενού που θα επιτρέπει την επιλογή του σχετικού κράτους μέλους.

[4] Ομοίως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Έντυπο που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011

Σκοπός του παρόντος εντύπου είναι να ζητηθεί η συνδρομή σας για την παροχή πληροφοριών στον ύποπτο/κατηγορούμενο σχετικά με την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας.

Μέρος Α

I. Αρμόδιες αρχές

Αιτούν κράτος:

.....

Αιτούσα αρχή:

.....

Αριθμός υπόθεσης στο αιτούν κράτος:

.....

Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα:

.....

Αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα: .....

Πληροφορίες σχετικά με αντίστοιχες/παράλληλες ποινικές διαδικασίες στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν υπάρχουν:

.....

Αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα της οποίας ζητήθηκε η γνώμη πριν από την παραλαβή του παρόντος αιτήματος συνδρομής (κατά περίπτωση):

.....

II. Ταυτότητα του/των υπόπτου/-ων / του/των κατηγορουμένου/-ων

i) Για φυσικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επώνυμο: .....

Όνομα ή ονόματα: .....

Άλλο όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση: .....

Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: .....

Φύλο:……

Εθνικότητα:……..

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: .....

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν:

.....

Ημερομηνία γέννησης: .....

Τόπος γέννησης: .....

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

….....

Χώρος εργασίας (συμπεριλαμβανομένων στοιχείων επικοινωνίας), εάν υπάρχει:

……

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: ……...

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο, εάν υπάρχουν:……..

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: ……

ii) Για νόμιμο εκπρόσωπο (εάν υπάρχει, όταν κρίνεται αναγκαίο λόγω της ηλικίας, της σωματικής ή διανοητικής κατάστασης του υπόπτου ή κατηγορουμένου):

Επώνυμο: ……..

Όνομα ή ονόματα: ……....

Άλλο όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση: ……

Εθνικότητα: ……..

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: ……

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν: …….

Ημερομηνία γέννησης: ……..

Τόπος γέννησης: ……

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση): ……..

……

Στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, Αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν:

……

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο, εάν υπάρχουν: ……

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: ……..…..

iii) Για νομικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επωνυμία: .....

Μορφή νομικού προσώπου:

.....

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

.....

Διεύθυνση της καταστατικής έδρας/των γραφείων:

.....

Αριθμός μητρώου: .....

Διεύθυνση του νομικού προσώπου: .....

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: .....

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου του νομικού προσώπου: .....

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν:

.....

Ηλεκτρονική υπογραφή:

Μέρος Β

Έντυπο για την παροχή πληροφοριών στον ύποπτο/κατηγορούμενο

σχετικά με την υποβολή αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας[1]

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στον ύποπτο/κατηγορούμενο (συμπληρώνεται από την αιτούσα αρχή)

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών, ο/η/το …….. [αιτούσα αρχή] του/της/των ……. [αιτούν κράτος][2] σας πληροφορεί διά του παρόντος, ……. [ύποπτος/κατηγορούμενος], ότι αίτημα για τη διαβίβαση διαδικασίας σχετικά με ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί εναντίον σας, με αριθμό αναφοράς ……, προς το/την/τις …… [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][3] υποβλήθηκε την …… [ημερομηνία].

Πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία που πρόκειται να διαβιβαστεί

Περιγραφή της συμπεριφοράς και των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται το ή τα ποινικά αδικήματα για τα οποία πρόκειται να υποβληθεί το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας και ο νομικός χαρακτηρισμός τους:

.....
.....
.....
.....

---

1 Να παρέχεται στον ύποπτο/κατηγορούμενο σε γλώσσα την οποία κατανοεί.

2 Θα μπορούσε να προβλεφθεί στο ηλεκτρονικό έντυπο ένα αναπτυσσόμενο μενού που θα επιτρέπει την επιλογή του σχετικού κράτους μέλους.

3 Ομοίως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Έντυπο που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφοι 2 και 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011

Σκοπός του παρόντος εντύπου είναι να ζητηθεί η συνδρομή σας για την παροχή πληροφοριών στον ύποπτο/κατηγορούμενο μετά τη λήψη απόφασης σχετικά με το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας.

Μέρος Α

I. Αρμόδιες αρχές

Αιτούν κράτος:

.....

Αιτούσα αρχή:

.....

Αριθμός υπόθεσης στο αιτούν κράτος:

.....

Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα:

.....

Αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα:

.....

Αριθμός υπόθεσης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν υπάρχει

.....

II. Ταυτότητα του/των υπόπτου/-ων / του/των κατηγορουμένου/-ων

i) Για φυσικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επώνυμο: .....

Όνομα ή ονόματα: .....

Άλλο σχετικό όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση: .....

Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: .....

Φύλο: .....

Εθνικότητα: .....

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: .....

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν:

.....

Ημερομηνία γέννησης: .....

Τόπος γέννησης: .....

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

.....

Χώρος εργασίας (συμπεριλαμβανομένων στοιχείων επικοινωνίας), εάν υπάρχει: ……..

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: …….

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο, εάν υπάρχουν: ……

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: ……

ii) Για νομικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επωνυμία: .....

Μορφή νομικού προσώπου: .....

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

.....

Διεύθυνση της καταστατικής έδρας/των γραφείων: .....

Αριθμός μητρώου: .....

Διεύθυνση του νομικού προσώπου: .....

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: .....

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου του νομικού προσώπου: .....

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: .....

Ηλεκτρονική υπογραφή:

Μέρος Β

Έντυπο για την παροχή πληροφοριών στον ύποπτο/κατηγορούμενο μετά τη λήψη απόφασης σχετικά με το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας[1]

Αίτημα διαβίβασης διαδικασίας σχετικά με ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί εναντίον σας, ... [ύποπτος/κατηγορούμενος], με αριθμό αναφοράς ....., προς το/την/τις ..... [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][2] εκδόθηκε την ..... [ημερομηνία] από τον/την/το ..... [αιτούσα αρχή] του/της/των ..... [αιτούν κράτος].

1. Πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία που πρόκειται να διαβιβαστεί

Περιγραφή της συμπεριφοράς και των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται το ή τα ποινικά αδικήματα για τα οποία υποβλήθηκε το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας και ο νομικός χαρακτηρισμός τους:

……..

……..

2. Πληροφορίες σχετικά με την αποδοχή/άρνηση της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας

Διά του παρόντος πληροφορείστε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών, ο/η/το …… [αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα] του/της/των ……. [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][3] την ..... [ημερομηνία]:

☐ **αποδέχθηκε** τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας με αιτιολογημένη απόφαση που επισυνάπτεται στο παρόν έντυπο

☐ **αρνήθηκε** τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας

Διά του παρόντος πληροφορείστε ότι, σε περίπτωση αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, έχετε δικαίωμα πραγματικής προσφυγής στο/στην/στις …….. [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][4] κατά της εν λόγω απόφασης. Μπορείτε να ασκήσετε αυτό το δικαίωμα εντός …… [αριθμός] ημερών από την παραλαβή της αιτιολογημένης απόφασης αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας που επισυνάπτεται στο παρόν έντυπο, ασκώντας προσφυγή ενώπιον του/της/του …….. [αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα].

Στοιχεία της αρμόδιας αρχής του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ενώπιον της οποίας μπορείτε να ασκήσετε προσφυγή κατά της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, εφόσον το κρίνετε σκόπιμο:

Επωνυμία της αρχής: ……..……..……..…..

Αριθ. φακέλου: ……..…

Διεύθυνση: .....

Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης).....

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: :……

---

1 Να παρέχεται στον ύποπτο/κατηγορούμενο σε γλώσσα την οποία κατανοεί.

2 Θα μπορούσε να προβλεφθεί στο ηλεκτρονικό έντυπο ένα αναπτυσσόμενο μενού που θα επιτρέπει την επιλογή του σχετικού κράτους μέλους.

3 Ομοίως.

4 Ομοίως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Έντυπο που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011

Σκοπός του παρόντος εντύπου είναι να ζητηθεί η συνδρομή σας για την παροχή πληροφοριών στο θύμα/στα θύματα μετά τη λήψη απόφασης σχετικά με το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας.

Μέρος Α

I. Αρμόδιες αρχές

Αιτούν κράτος:

.....

Αιτούσα αρχή:

.....

Αριθμός υπόθεσης στο αιτούν κράτος:

.....

Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα:

.....

Αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα:

.....

Αριθμός υπόθεσης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν υπάρχει:

.....

II. Ταυτότητα του/των θύματος/-των

i) Για φυσικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επώνυμο: .....

Όνομα ή ονόματα: .....

Άλλο όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση: .....

Φύλο: .....

Εθνικότητα: .....

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: .....

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν:

.....

Ημερομηνία γέννησης: .....

Τόπος γέννησης: .....

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

.....

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: .....

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο, εάν υπάρχουν: .....

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: .....

ii) Για νομικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επωνυμία: .....

Μορφή νομικού προσώπου: .....

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

.....

Διεύθυνση της καταστατικής έδρας/των γραφείων: .....

Αριθμός μητρώου: .....

Διεύθυνση του νομικού προσώπου: .....

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: .....

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου του νομικού προσώπου: .....

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: .....

Ηλεκτρονική υπογραφή:

Μέρος Β

Έντυπο για την παροχή πληροφοριών στο/στα θύμα/-τα μετά τη λήψη απόφασης σχετικά με το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας[1]

Αίτημα διαβίβασης διαδικασίας σχετικά με ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί εναντίον του/της ..... [ύποπτος/κατηγορούμενος], με αριθμό αναφοράς ....., προς το/την/τις ..... [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][2] εκδόθηκε την ..... [ημερομηνία] από τον/την/το ..... [αιτούσα αρχή] του/της/των ..... [αιτούν κράτος].

1. Πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία που πρόκειται να διαβιβαστεί

Περιγραφή της συμπεριφοράς και των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται το ή τα ποινικά αδικήματα για τα οποία υποβλήθηκε το αίτημα για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας και ο νομικός χαρακτηρισμός τους:

……..

……

2. Πληροφορίες σχετικά με την αποδοχή/άρνηση της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας

Διά του παρόντος πληροφορείστε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών, ο/η/το …… [αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα] του/της/των ……. [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][3] την ……..[ημερομηνία]:

☐ **αποδέχθηκε** τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας με αιτιολογημένη απόφαση που επισυνάπτεται στο παρόν έντυπο

☐ **αρνήθηκε** τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας

Διά του παρόντος πληροφορείστε επίσης ότι, σε περίπτωση αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, έχετε δικαίωμα πραγματικής προσφυγής στο/στην/στις ….. [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][4] κατά της εν λόγω απόφασης. Μπορείτε να ασκήσετε αυτό το δικαίωμα εντός …… [αριθμός] ημερών από την παραλαβή της αιτιολογημένης απόφασης αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας που επισυνάπτεται στο παρόν έντυπο, ασκώντας προσφυγή ενώπιον του/της/του …….. [αρμόδια αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα].

Στοιχεία της αρμόδιας αρχής του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ενώπιον της οποίας μπορείτε να ασκήσετε προσφυγή κατά της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης ποινικής διαδικασίας, εφόσον το κρίνετε αναγκαίο:

Επωνυμία της αρχής: ……..……..……

Αριθ. φακέλου: ……

Διεύθυνση: .....

Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης).....

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

……...

---

1 Να παρέχεται στο/στα θύμα/-τα σε γλώσσα την οποία κατανοεί/-ούν.

2 Θα μπορούσε να προβλεφθεί στο ηλεκτρονικό έντυπο ένα αναπτυσσόμενο μενού που θα επιτρέπει την επιλογή του σχετικού κράτους μέλους.

3 Ομοίως.

4 Ομοίως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Έντυπο που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011

Σκοπός του παρόντος εντύπου είναι να ζητηθεί η συνδρομή σας για την παροχή πληροφοριών στον ύποπτο/κατηγορούμενο σχετικά με την ανάκληση του αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας.

Μέρος Α

I. Αρμόδιες αρχές

Αιτούν κράτος:

.....

Αιτούσα αρχή:

.....

Αριθμός υπόθεσης στο αιτούν κράτος:

.....

Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα:

.....

Αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα:

.....

Πληροφορίες σχετικά με αντίστοιχες/παράλληλες ποινικές διαδικασίες στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν υπάρχουν:

.....

Αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα της οποίας ζητήθηκε η γνώμη πριν από την παραλαβή του παρόντος αιτήματος συνδρομής, κατά περίπτωση:

.....

II. Ταυτότητα του/των υπόπτου/-ων / του/των κατηγορουμένου/-ων

i) Για φυσικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επώνυμο: .....

Όνομα ή ονόματα: .....

Άλλο όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση: .....

Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: .....

Φύλο:……

Εθνικότητα:……

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: .....

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν:

.....

Ημερομηνία γέννησης: .....

Τόπος γέννησης: .....

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

.....

Χώρος εργασίας (συμπεριλαμβανομένων στοιχείων επικοινωνίας), εάν υπάρχει:
……

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν: ……..

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο, εάν υπάρχουν:……..

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: ……

ii) Για νόμιμο εκπρόσωπο (εάν υπάρχει, όταν κρίνεται αναγκαίο λόγω της ηλικίας, της σωματικής ή διανοητικής κατάστασης του υπόπτου ή κατηγορουμένου):

Επώνυμο: ……....

Όνομα ή ονόματα: ……...

Άλλο όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση: …….

Εθνικότητα: ……

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχουν: ……..

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (π.χ. δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εάν υπάρχουν: ……..

Ημερομηνία γέννησης: ……

Τόπος γέννησης: ……..

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση): ……

Στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, Αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν:
……..

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο, εάν υπάρχουν: ……..

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν: ……..

iii) Για νομικό/-ά πρόσωπο/-α:

Επωνυμία: .....

Μορφή νομικού προσώπου: .....

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

.....

Διεύθυνση της καταστατικής έδρας/των γραφείων:

.....

Αριθμός μητρώου:

.....

Διεύθυνση του νομικού προσώπου:

.....

Άλλα στοιχεία επικοινωνίας (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αριθ. τηλεφώνου), εάν υπάρχουν:

.....

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου του νομικού προσώπου:

.....

Άλλες σχετικές πληροφορίες, εάν υπάρχουν:

.....

Ηλεκτρονική υπογραφή:

Μέρος Β

Έντυπο για την παροχή πληροφοριών στον ύποπτο/κατηγορούμενο σχετικά με την ανάκληση του αιτήματος για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας[1]

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στον ύποπτο/κατηγορούμενο (συμπληρώνεται από την αιτούσα αρχή)

Ο/Η/Το ..... [αιτούσα αρχή] του/της/των ……. [αιτούν κράτος][2] σας πληροφορεί διά του παρόντος, ……. [ύποπτος/κατηγορούμενος], ότι το αίτημα για τη διαβίβαση διαδικασίας σχετικά με ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί εναντίον σας, με αριθμό αναφοράς …….., προς το/την/τις …… [κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα][3], το οποίο υποβλήθηκε την …… [ημερομηνία], ανακλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/3011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών.

Πληροφορίες σχετικά με τη σχετική ποινική διαδικασία

Περιγραφή της συμπεριφοράς και των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται το ή τα ποινικά αδικήματα για τα οποία έχει κινηθεί ποινική διαδικασία εναντίον σας και ο νομικός χαρακτηρισμός τους:

.....
.....
.....
.....

---

1 Να παρέχεται στον ύποπτο/κατηγορούμενο σε γλώσσα την οποία κατανοεί.

2 Θα μπορούσε να προβλεφθεί στο ηλεκτρονικό έντυπο ένα αναπτυσσόμενο μενού που θα επιτρέπει την επιλογή του σχετικού κράτους μέλους.

3 Ομοίως.